

TAMIL SANGAM I NORGE
தமிழ் சங்கம்
NORWAY TAMIL SANGAM

ஓய்யு மூர் 1983

University of Jaffna

894.811
NOR

250117(AR; Main)

MAGASIN
MAGAZINE

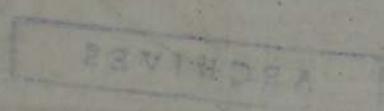
Digitized by Nooraham Foundation.
nooraham.org | aavaniham.org

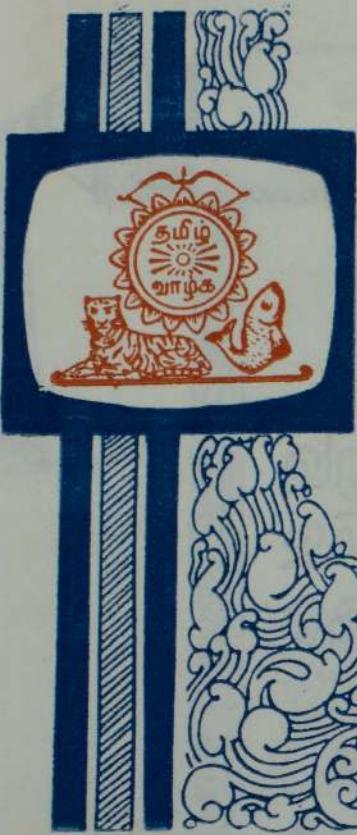

ARCHIVES

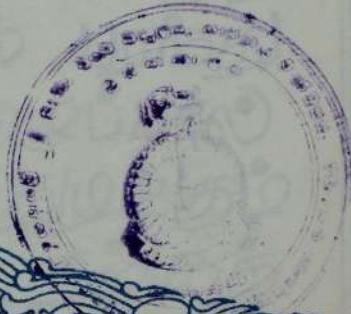
ମାତ୍ରାମାତ୍ରା
ମାତ୍ରା ମାତ୍ରା ଲେଖନା
ମାତ୍ରା ମାତ୍ରା

ST
8AK.81
NOT
R

TAMIL SANGAM I NORGE நோர்வை தமிழ்ச் சங்கம் NORWAY TAMIL SANGAM

ÅRLIG MAGASIN இணக்கு மாதிரி ANNUAL MAGAZINE

University of Jaffna
250117

Library

250117

1983

250117

N.A

ARCHIVES

ନୋରେ ଜିମ୍ଲ ସାମଗ୍ରୀ
NORWAY JIML SAMAGRI

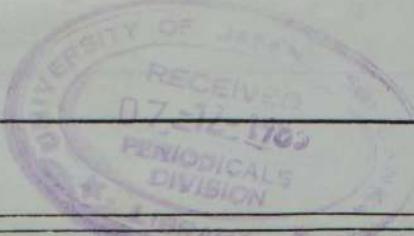

ନୋରେ ଜିମ୍ଲ ସାମଗ୍ରୀ

ନୋରେ ଜିମ୍ଲ
NORWAY JIML
ମାଗାଞ୍ଜୀ ମାଗାଞ୍ଜୀ
MAGAZINE MAGAZINE

1981

520113

சுரிப்பண்டி

வாழ்வக்கு வழி தூஷ
உலரதங்கும் பூந்து
ஏசன்று உழைப்பால்
உயர்வுகாண்து வழக்கும்
ஒவ்வொட்டிலும், தங்குத்
நமிடை - தாஸ்த்தீரு
நாட்டை மறவாது
ஏதான்டாற்றும் தமிழ்
ஏந்தங்குது வழக்கு
கும்மலர் சுரிப்பண்டி!

—ஐ—.

వ్యాఖ్యాపర్వత

శక్తి బ్రాహ్మ తుక్షం వృష్టి
శిథిల వీచితికిరిషి
గొపిష్టారు గోసురి
పీతుకేపడ్డ దుఱ్ణాశాయి
శీహకులై యీర్మిలొప్పిలై
శుద్ధికుంచు - శుద్ధికు
నొండులు - ప్రశ్నాలు
ప్రప్రశ్న పొంగు పొంగు
తుక్షాశుకుంచు తుక్షా
పొంగు పొంగు తుక్షా

—మీ—

நிர்வாக உறுப்பினர்கள்

1982

தலைவர் : திரு. த. விஜயசேகர்
செயலாளர் : செல்வி. மா. விமலாதேவி
பொருளாளர் : திரு. ரே. ஜெயானந்தன்
உபசெயலாளர் : திருமதி. உமா நாராயணன்
கலைப்பிரிவுப்
பொறுப்பாளர் : திரு. க. நாகராசா

ஆண்டுமெலர்க் குழு

ஆசிரியர் : திரு. ம. அமரசிங்கம்
நிர்வாகிகள் : திரு. இ. நாகரத்தினம்
 திரு. அ. பிரதிவிராஜ்
 திரு. ச. அனந்தகிருஷ்ணன்
 திருமதி. நாகபூஷணம் நாகராசா

எதிர்க்கட்சி முதல்வர்
அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின்
ஆசிச்செய்தி

நோர்வே தேசம் ஈழத் தமிழ் மக்களின் பொருளாதார வாழ்வோடு பல துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'சீ நோர்' (Cey-Nor) நிறுவனம் வட இலங்கையிலே தமிழ் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. அத்தகைய நல்லெண்ணம் படைத்த சமூகசேவையாளர்கள் வாழும் நாட்டில் கடல் கடந்து சென்று வாழும் தமிழில் மக்கள் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தை அமைத்துத் தமிழ் வளர்க்க, தமிழினத்தின் கட்டுக்கோப்பை உருவாக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வது பாராட்டத்தக்கது.

எத்தனையோ ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் இருந்தாலும் தங்கள் மொழியையும், தங்கள் தாயகத்தையும் மறவாது பணிபுரிய முனைந்து நிற்கும் நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் தொண்டு மென்மேலும் வளர, தங்கள் பணிசிறக்க என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

எதிர்க்கட்சி முதல்வர் அலுவலகம்,
பாராளுமன்றம்,
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர, கோட்டே,
இலங்கை. 23-3-1983.

அ. அமிர்தலிங்கம்,
எதிர்க்கட்சி முதல்வர்.

யாழ். மாநகர முதல்வர்
இராஜா விசுவநாதன் அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

“தமிழன் என்றேர் இனமுண்டு, தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு! அமிழ்தம் அவனது மொழியாகும், அன்பே அவனது வழியாகும்.” என்ற பாடல் வரிகளே எமது நினைவுக்கு வந்தன ஒல்லோவில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கம் மலர் ஒன்றை வெளியிடுவதற்கு உத்தேசித்திருப்பதாகக் கிடைத்த செய்தியைச் செவிமுடுத்தபோது!

தமிழன் உலகின் எந்தக் கோடியில் வாழ்ந்த பொழுதிலும் தனது பண்பாட்டை மறப பதில்லை. அதனைப் பேணிக் காக்கவே செய்கிறுன். அதனால்தான் தாய் மொழியை மறந்தவனாக வேற்று மொழியைப் பேசி வருகின்ற நிலையிலும், தனது மதச் சடங்குகளை அந்த வேற்று மொழி யூடாகவும் நிறைவேற்றத் துணிகிறுன்.

தனது பண்பாட்டை மறவாத தமிழன் அது போன்ற ஒத்த முக்கியத்துவத்தைத் தனது மொழியைப் பேணி வளர்ப்பதற்கும் ஈந்திருப்பானைகில் உலகில் பல நாடுகளில் தமிழினம் அழிந்து போக நேர்ந்திருக்கமாட்டாது.

இன்றும் உலகில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் ஏறத்தாழ ஏழு கோடி தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகிறோம். எமது மொழி காக்கப்பட வேண்டுமாகில் எமது தனித்துவம் பேணப்படல் வேண்டும். அதற்கு தமிழனுக்கு என்று ஒரு சொந்த அரசு, சுதந்திரமான அரசு உலகின் கடையாந்திரம் வரையில் எங்கேனும் ஒன்று உதயமாக வேண்டுவது மிக மிக அவசியமாகும்.

“கூடு உண்டு பட்சிக்கு, குழி உண்டு நரிக்கு”! மனித குமாரனுகிய தமிழனுக்கோ தலை சாய்ப்பதற்கு சுதந்திரமான சொந்த நாடு ஒன்று கிடையாது. இந்தப் பரிதாபகரமான நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அது தமிழனுக்கப் பிறந்த ஒவ்வொருவனையும் எதிர்நோக்கும் ஒரு நிர்ப்பந்தமாகும். உரிமையை வலியுறுத்தாது அசமந்தமாக இருக்கலாம், கடமையை அசட்டை செய்யலாம், நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்து யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள இயலாது. உலகத் தமிழினம் தனது தனித்துவத்தைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு வேறு வழி கிடையாது.

உலகத் தமிழனுக்காக மலரப் போகும் முதலாவது சுதந்திர அரசாக வரும் வாய்ப்பு அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக தமிழ் ஈழத்துக்கே உண்டென்பதைத் தாய்த்தமிழகமும், தமிழகத் தலைவர்களும் உணர்ந்திருப்பதால், கட்சி வேறுபாடு கடந்த நிலையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராளி களுக்காக முழுத் தமிழகமும் ஒன்றுபட்ட ஆதரவை நல்கி வருகிறது.

ஒல்லோவில் இயங்கி வரும் நோர்வே தமிழ்ச் சங்கம் தான் வெளியிடும் முதல் மலரில் உலகத் தமிழர்களுக்கு ஒரு தாயகமாக விளங்க, ஒரு சுதந்திரத் தமிழரசு மலர வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான களத்தை அங்கும் ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டுமென்பதே எமது அவாவாகும். அந்த உயரிய நோக்கத்தை உலகத் தமிழர் சார்பில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றித் தருவதில் நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியிடு வெற்றி பெறவேண்டுமென இதயழூர்வமாக வாழ்த்துகிறோம். மேற்படி வெளியிடு ஒரு பருவ வெளியிடாக தொடர்ந்து வெளிவர எல்லாம் வல்ல இறைவனின் ஆசியை இறைஞ்சுகின்றோம்.

யாழ். மாநகரின் முதல் மகன் என்ற கோதாவில் நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல் மலருக்கு ஆசிச் செய்தி நல்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வாழ்க தமிழ்! வெல்க நோர்வே தமிழ்ச் சங்கத்தின் கன்னி முயற்சி!!

மாநகராட்சி மன்றம்,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.
26-10-1982.

இ. விசுவநாதன்
மாநகர முதல்வர்

E881-10-12

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்
மு. சிவசிதம்பரம் அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடுவது தமிழருடைய வரலாறு. ஈழத்து வாழ் தமிழ் மக்களும் பறம்பரை பரம்பரையாக பிற நாடுகளுக்குச் சென்று திரவியம் தேடி தமிழ் ஈழத்தை வாழவைத்திருக்கிறார்கள்.

அன்மைக் காலத்தில் தாம் பிறந்த நாட்டில் திறமையிருந்தும் புறக்கணிக் கப்பட்ட சாரணத்தினால் தமிழ் இளைஞர்கள் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் சென்று வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தங்கள் திறமையினால், ஆற்றலினால், முயற்சியினால், சட்டமையுணர்வால் அந்தந்த நாடுகளின், மக்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று வாழுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் தாம் பிறந்த மண்ணையும் தாய்மொழி யாகிய தமிழையும் மறவாமல் அவைகளுக்காகவும் உழைத்து வருகிறார்கள். இந்த ரீதியில்தான் நோர்வேயில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் சங்கம் அமைத்து ஆண்டுமலர் வெளியிட முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்த முயற்சியைப் பாராட்டி “உங்கள் பணி தொடர்ட்டும்” என்று வாழ்த்துகிறேன்.

நமது இனம் சுதந்திரம் பெற்று வாழவேண்டும் என்பது எங்கள் எல்லோரதும் இலட்சியம். இந்த இலட்சியத்தை அடைகின்ற பாதை மிகவும் நீண்ட கடினமான பாதை. இந்தப் பாதையைத் தாண்டிச் செல்வதற்கு எல்லாத் தமிழர் களும் சேர்ந்து உழைக்கவேண்டும். இந்தப் பணிகள் வெவ்வேருக இருக்கலாம். ஆனால் நோக்கம் ஒன்றுக இருக்க வேண்டும்.

நோர்வேயில் வாழும் நீங்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினுடைய பிரசாரக் குழலாக நோர்வே மக்களுக்கு எங்கள் பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறவும், நோர்வே அரசும், மக்களும் இலங்கைக்குக் கொடுக்கும் உதவிகள் தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கும் சேரவைக்கும் பணியையும் நீங்கள் ஆற்றவேண்டும்.

உங்கள் சங்கம் வாழ்க !

நீங்கள் வாழ்க ! - என வாழ்த்துகிறோம்.

பிரதான வீதி,
தெல்லிப்பழை,
இலங்கை,
21-02-1983

மு. சிவசிதம்பரம்
தலைவர்,
தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி.

பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்துசமய இந்து கலாச்சார
தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சர்
செ. இராசதுரை அவர்களின்

ஆசிச்செய்தி

தமிழ்மொழி பழையானது, இலக்கணச் சிறப்பு மிக்கது, நீண்ட நெடிய வரலாறு கொண்டது. சங்கம் ஒன்றில் தனி ஆசனம் வகுத்த பெருமை உலக மொழிகளில் தமிழ் மொழிக்கு மட்டுமே உண்டு. முதல் சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச் சங்கம் ஆகிய மூன்று சங்கங்களிலும் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ் பிறந்து, வளர்ந்து, தவழ்ந்து, பொலிவற்று புகழ் பெற்றது. எந்த மொழிக்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்பு தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. காலத்தினால் தமிழ் மொழியை அழிக்க முடியவில்லை. கடல் கோள்களால் தமிழ் மன அழிந்தது, தமிழ் இலக்கியங்கள் அள்ளுண்டு போயின. ஆயினும் தமிழ்மொழி அதன் சிரிளமை குன்றது புத்தெழிலும், புது உயிரும் பெற்று என்றும் வளரும் மொழியாக இருந்து வருகிறது. தமிழ்நாட்டின் மீது படையெடுத்த வேற்று மன்னர்களினாலும் தமிழ்மொழியை அழிக்க முடியவில்லை. தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தவர்களை எல்லாம் தன் இனிமையினால் வயப்படுத்தி, தன் இளமையினால் மயங்கச் செய்து அவர்களைத் தம்பால் ஈர்த்துக் கொண்ட பெருமை தமிழ்மொழிக்கு உண்டு.

கடல் கடந்து பல்லாயிரக்கணக்கான யைல்களுக்கு அப்பால் வாழும் தமிழ்ப் பெருமக்கள் நோர்வே நாட்டில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்திருப்பது மனதிற்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. செய்திகேட்க நெஞ்சு நிமிர்கின்றது. சொந்த நாட்டிலே தமிழைப் பேசக் கூசுவோர், வெட்கப்படுவோர் இன்றும் வாழும் காலத்தில் தமிழ் மொழியை வளர்க்கச் சங்கம் அமைத்திருக்கும் செய்தி இதயத்தை இனிக்கச் செய்கின்றது. தங்கள் பணி தொடரவும், வெல்லவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ் !

பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்ச,
244, காவி வீதி,
கொழும்பு - 4
இலங்கை.
28-10-1982.

செ. இராசதுரை
பிரதேச அபிவிருத்தி,
இந்துசமய இந்து கலாச்சார,
தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சர்,

தமிழ் ஊனாக்கம்!

வானளாவ வளர்ந்து நின்ற தமிழ் !
 வரையறுத்துக் கூறமுடியாத கால எல்லையைக் கடந்த தமிழ் !
 கல்ளும், காவல்லும் காதலித்த தமிழ் !
 அழகுக் குமரன் முருகன் ஆக்கித் தந்த தமிழ் !

கனியிலும் இனியவனே !
 தமிழர் நெஞ்சமெங்கும் நிறைந்து நின்று இனிமை தருபவனே நீ வாழி !
 உன் இனமை மாறு அழகை, அணுவஶவாகுதல் இச் சிறிய
 இதழ் மூலம் மெருக்ட் முனையும் எங்களுக்கு அருட்பார்வை காட்டு !
 பொங்கும் கடல்லைகள் எங்கள் உடல்களைப் பிரித்துவிட்டன !
 ‘உன் நினைவு’ என்ற இனிமை மட்டும் எம்மையெல்லாம் பிணைத்து
 வாழ்வளித்து, வளமுட்டுக்கொறது !
 உன் வளர்ச்சி எம் கடமை ! உன்வாழ்வு தமிழர் வாழ்வு !

அன்புத் தமிழ் நெஞ்சங்களே !

உலகின் திக்கெட்டும் பரந்து வாழும் தமிழர்நாம் நிலைகுலையாத தமிழ் உணர்வோடு வாழவேண்டிய கடமைப்பாடுடையவர்கள். ‘பொங்கு தமிழுக்கு இன்னல் விளைந்தால் சங்காரம் நிசமென்று சங்கே முழங்கு’ என்றால் புரட்சிக் கல்லூரி பாரதிதாசன். இதே உணர்வைத் தூண்டி, எம்மிடையே உள்ள பேதங் களை மறந்து செயற்படுவோமாக !

எம் தமிழன்னையை மகிழ்விக்க, ஆற்றுநீரில் ஒரு துளியாகவேனும் இவ்விதழ் உதவின் அதுவே நமது பெரும்பேரும்.

இம்மலரிலே,

நோர்வேவாழ் தமிழர்கள் கையளித்த ஆக்கங்கள் அனைத்தும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. எங்களது இந்தக் கண்ணி மூயற்சியில்,

தவறுகள் பெரியனவாயும், படைப்புக்கள் தரங்குறைந்தனவாயும் இருக்கலாம். இவற்றை எல்லாம் தங்கள் தமிழ் இதயம் தயைகூர்ந்து மன்னித்துவிடுவதாக ! தாங்கள் எங்கள்மேல் காட்டும் ஆர்வமும், தங்களது ஆசீர்வாதமுமே எங்களை மேலும் நல்வழி நடத்திச் செல்லுமெனப் பெரிதும் நம்புகின்றோம்.

“ தமிழ்ப் பணியே தலைப்பணி ”

அன்புடன்,
 ‘ ஆசிரியர் ’

நடந்துவந்த பாதையிலே

‘நன்னிரவில் குரியன் ஒளிரும் நாடு’ எனப் பெயர் பெற்ற நோர்வேயின் தங்கநகரான ஓஸ்லோவில் தமிழக்காக - தமிழர் களுக்காக - அவர்தம் இலட்சியங்களுக்காக என்ற குறிக்கோளுடன் தொடங்கப்பெற்ற இச்சங்கமானது நலமுற நான்கு ஆண்டுகளைப் பூர்த்திசெய்து - பொலிவுற்று நிற்பதைக் காணும்போது எமது நெஞ்சமும் மகிழ்வால் நிறைவேறுகின்றது.

எமது பாதையில் அகப்பட்ட முதல் மலராக, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிக்கு இந்தியத் தூதுவரின் தலைமையில் நூற்றுண்டு விழா எடுத்ததும், கவிஞர்களுக்காக எல்லாம் பலவற்றை நோர்வே மொழியில் மொழிபெயர்த்து விநியோகம் செய்ததும், இத்தினத்தில் ‘நோர்வே வானேலி’ பாரதியின் தமிழ்ப் பாடல்களை ஒலிபரப்பியதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழர் - நோர்வேஜியர் கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனை மேற்கொள்வதும், தமிழ்க் கலாச்சார அறிமுகங்களை நிகழ்த்துவதும் எமது செய்கைகளாக இருந்துவந்துள்ளன.

நோர்வே வானேலியில் ‘Sri Lanka Today’ என்ற தலைப்பில் இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் பிரச்சனைகளைத் தெரியப் படுத்தியதும், கயவர்களால் ஏரிக்கப்பட்ட யாழ், நூலகத்துக்காக நாட்டின் பிரதான நகரங்களில் கொடித்தினம் கொண்டாடியதும் எமது முயற்சியின் வளர்ச்சிப்படிகளே.

‘அடங்கி இருக்கும் தமிழனத்தின் விடிவுக்காக’ முழு மனதுடன் இயங்கும் பணியை இவ்வருடம் தலைப்பணியாகக் கொண்டு இயங்க உள்ளோம்.

அன்றியும், இன்று எம் ஆக்கங்களைத் தாங்கி, இலக்கியச் சஞ்சிகைபோல் உங்கள் கரங்களை நிறைத்து நிற்கும் இம்மலர் எல்லாத் தமிழ் உள்ளங்களையும் தொடப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

— ‘தலைவர்’

மலரினுள்ளே . . .

	பக்கம்
1. என் தமிழ் (கவிதை)	13
2. பாரதி கவிதைகளில் அத்வைதப் புதையல்கள்	14
3. பாரதி சொல் நடப்போம் ! (கவிதை)	17
4. திருமுகதரிசனம் (சிறுக்கை)	18
5. இலங்கைத் தமிழர்கள்	25
6. என்னவள் (கவிதை)	27
7. Et Tilbakeblikk	28
8. என்போல் அல்ல... ! (கவிதை)	30
9. வறியநாடுகளும் வெளிநாட்டு உதவியும் (ஒர் ஆய்வுக் கண்ணேட்டம்)	31
10. விதவைவீடு (சிறுக்கை)	35
11. அதுவரைக்கும் தூங்குமடி (கவிதை)	40
12. வசைப்புலவன் காளமேகம்	41
13. திறவுகோல் (சிறுக்கை)	44
14. ஏன்தானே இந்தவிதி ? (கவிதை)	45
15. Well Irrigation for Food Production in Vanatha Villu Area	46
16. தெளிந்த உள்ளம் (சிறுக்கை)	49
17. ஜேயா ஆபத்து ! (கவிதை)	52
18. புதுக்கவிதை	53
19. யாழ் குடாநாடும் நீர்வளப்பிரச்சனையும்	54
20. வண்ணப்பறவைகளே ! (கவிதை)	57

நோர்வே தமிழ்ச்சங்க அங்கத்தவர்கள் ஒன்றுகடி ஆண்டு மலர் ஒன்றை வெளியிடும் தீர்மானத்தை எடுத்தபோது, எப்படி அதை அச்சேற்றி வெளிக்கொண்டவது என்பதே பெரும் பிரச்சனையாய் எழுந்தது.

இலங்கைத் தமிழ் மண்ணில், மலரை அச்சேற்ற உதவக்கூடியவரும், அதற்குரிய ஆக்க வேலைகளில் தீவிர அக்கறை கொள்ளக் கூடியவருமான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது 'பத்திரிகைக்குமு' வினர் பொறுப்பாய் அமைந்தது.

இந்திலையில் 'சர்வோதயம்' என்ற அங்கீரிக்கப்பட்ட அறநிலையத்தின் வடமாகாண அமைப்பாளர் திரு. க. திருநாவுக்கரசு என்பவரோடு தொடர்பு கொள்ளுமாறு திரு. சோ. தவராஜன் ஆலோசனை கூறினார்.

சற்றேனும் முன்பின் அறிமுசமில்லாத நாம் 'மலர்வெளியிடு' பற்றி அவருடன் கடிதத்தொடர்பு கொண்ட பொழுது முதல் மடவிலேயே அவர் அளித்திருந்த பதில் எங்களுக்கெல்லாம் மிகுந்த நம்பிக்கையையும், உர்சாகத்தையும் ஊட்டியது.

இம்மலரில் எவ்வளவு அழகும், பொலிவும் தென்படுகின்றதோ அதில் பெரும்பகுதி திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்களாலும் அவர்தம் 'சர்வோதய இயக்க' உறுப்பினர்களாலுமே அமைந்தது என்றாலும் மிகையாகாது. திரு. க. திருநாவுக்கரசு அவர்கட்டும், அவருடன் இணைந்து செயலாற்றிய எழுத்தாளர் வி. ரி. இளங்கோவன் அவர்கட்டும், மலரை அலங்கரிக்கும் ஒவியங்களைக் குறுகிய காலத்தில் வரைந்துதவிய தகைறந்த ஒவியர் ரமணி அவர்கட்டும் மிகுந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மலருக்கு ஆசிச் செய்திகள் அனுப்பியுதவிய யாழ்ப்பாண மாநகர முதல்வர் திரு. இராஜா விசுவநாதன் அவர்கட்டும், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் திரு. மு. சிவசிதம்பரம் அவர்கட்டும், பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய இந்து கலாச்சார. தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சர் திரு. செ. இராசதுரை அவர்கட்டும் எம் நன்றிகள்.

மலரை மெருகூட்ட என்னி விடயதானம் அளித்த நோர்வே தமிழ் அன்பர்கட்டும், நோர்வே மொழியில் கட்டுரை ஒன்று வரைந்தனுப்பிய திரு. ஒட் லாசன் (Odd Haakon Larsen) அவர்கட்டும் எம் நன்றிகள்.

இம்மலர் பொனிந்து, புதுஉருவும் பெற உதவிய யாழ்ப்பாணம் ஆர். எஸ். அச்சகத்தாருக்கும் எம் வாழ்த்துக்கள்.

இறுதியாக,

நாம்நெஞ்சை எல்லாம் நிறைத்து நிற்கும் ஆருமிர்த் தமிழன்னையின் ஆசிர்வாதத்தை வேண்டி, எல்லோர்க்கும் மிகுந்த வாழ்த்துக்களையும், வணக்கங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். தமிழ் வாழ்க ! வளர்க !!

- பத்திரிகை குழு

ஏந்தன் வால்லு

பார்புகம் வேந்தர் பாளிலும் நாவிலும் ஒங்கி வளர்ந்து, உலவி நின்ற தேவன் தமிழுக்கு அமைதிக்கும், அழிகிற்கும் பெயர்பெற்று விளங்கும் ஒஸ்லோ நகரிலும் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் தேவை என்னும் பெருநோக்கு இங்குள்ள தமிழ் நெஞ்சங்களிலும் உதித்தது. இதற்கை மய ஒஸ்லோ நகரிலுள்ள தமிழர்கள் சேர்ந்து 1979-ம் ஆண்டு தைத் திங்கள் பதினாண்காம் நாள் திரு. அனந்தசிருஷ்ணன் தலைமையில் கூடினார்கள். பத்தொண்பது பேர் கூடிய இக் கூட்டத்தில் நிகழ்ந்த தேர்தலில் பின்வருவோர் ஏகமனதாகத் தெரிவாகினர்.

இணைப்பாளர் : திரு. அண்ணூமலை

செயலாளர் : திரு. வின்ஸ்ரன் செபல்தியான்

பொருளாளர் : திரு. சீத்திவிநாயகநாதன்

நிர்வாகக்குழு அங்கத்தவர்கள் :

திரு. அன்றன் கபிரியல்

திருமதி. உமா நாராயணன்

பலமான அடித்தளத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கமானது இன்று அறுபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. இச்சங்கத்தில் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியாவைச் சேர்ந்த தமிழர்களும், நோர்வே ஜியரும் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள்.

இச்சங்கத்தின் கொள்கைகளாக ;

நோர்வே வாழ் தமிழர்கட்டு இடையிலே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துதல்,

தமிழர்தம் கலை, கலாச்சாரம் என்பவற் றைப் பரப்புதல்,

நோர்வேஜிய மக்களுக்கும், தமிழர்கட்கு மிடையே நட்புறவை வளர்த்தல்,

அங்கத்தவர்களின் சமூக, கலாச்சார தேவை களைப் பூர்த்தி செய்தல் - என்பன இருந்து வருகின்றன.

ஒவ்வொரு மாத இறுதிச் சனிக்கிழமைகளிலும் கூட்டம் கூடி எல்லாவித முடிவுகளும் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. கலைநிகழ்ச்சிகள், தமிழ்த்

திரைப்படம் காண்பித்தல், விவாதம், பலதரப் பட்ட போட்டிகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

எம் சங்கத்தால் தமிழர்திருநாள், புதுவருட விழா, நத்தார், தீபாவளி ஆகிய பண்டிகைகள் வெளுவிமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும். இவற்றிற்கான செலவீனங்களுக்கு நோர்வே அரசு தாராளமாகப் பண உதவி செய்வது இங்கு நன்றி யுடன் உற்று நோக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இவ்விழாக்களில் எம் சங்க அங்கத்தவர்களது கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறும். அத்தோடு வேறு நாட்டுக் கலைஞர்களை வரவழைத்தும் விழாக்கள் சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

எம் அங்கத்தவர்களின் தமிழ் அறிவைச் கூட்டும் நோக்கத்துடனும், பொழுதுபோகிற்காக வும் தமிழகத்திலிருந்து பலதரப்பட்ட சஞ்சிகை களும், பத்திரிகைகளும் வரவழைத்து வழங்கப் படுகின்றன.

கடந்தவருடம் விசேடநிகழ்ச்சிகளாக பொங்கல் திருநாள், புதுவருடவிழா, தீபாவளி, பாரதவிழா, நத்தார் ஆகியன் கொண்டாடப்பட்டன. புதுவருடவிழாவில் தென்னிந்தியக் கலைஞர்களான ராஜா ராதா ரெட்டி குழுவினரின் குச்சப்பிடி நடனமும், உஷா - அரசு தம்பதிகளால் பயிற்றப்பட்ட கிராமிய நடனமும் இடம்பெற்றன. தீபாவளி விழாவில் திருமதி ஆனந்தராணி பாலேந் திராவின் பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சியும், சபா குழுவினரின் இன்னிசைக் கச்சேரியும், எமது இளைஞர்களின் நாடகமும் இடம்பெற்றன.

தமிழன்னைக்குப் பாமாலை குட்டிய பாரதிக்கு இந்திய அரசின் அனுசரணையோடு இந்தியத்தாது வரின் தலைமையில் பெருவிழா எடுக்கப்பட்டது. யாழ், நூலக நிதிக்காக ஒஸ்லோவிலும், ஏனைய பெரிய நகரங்களிலும் கொடித்தினம் நடாத்திய தில் குறிப்பிடக்கூடிய வெற்றியும் கிட்டியது.

இன்று எம் ஆக்கங்களைக் கொண்டு ஆண்டுமலர் ஒன்று வெளியிடும் வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் நாம் செய்துமுடிக்க ஒத்துழைப்பும், உதவியும் நல்கிய அனைத்து தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கும் எமது நன்றி !

— செயலாளர்

ஏன்தமிழ்

கள்ளுறும் மாமலரின் வடிவழோ தமிழழகு — இல்லை
 கருப்புசேர் கற்சண்டோ கவிஞர் கூறும்
 கவித்தேனே பூச்சரமோ மூல்கை மொட்டோ என்
 கருத்தை அள்ளும் தமிழனங்கின் வடிவழகு !

சோலையிலே கவிசூறும் குயிலினிமை
 தோற்றிடுமே என்தமிழின் இனிமை சொன்னால்
 ஆலையிலே நெக்குருகும் கரும்பினங்கள்
 அஞ்சிடுமே என்தமிழின் சுவையைச் சொல்ல !

ஏதுதான் சொன்னாலும் முடிவு காணு
 சசற்கும் சசனைய் என்னுள் நிற்கும்
 பாவலரும் காவலரும் பரிந்து காத்த
 பண்தமிழை நினையாத நெஞ்சும் நெஞ்சோ !

கூரான ஆயுதத்தால் உடலை வெட்டி — இரு
 கூருக நடுத்தெருவில் போட்ட போதும்
 ஆருகி வரும் இரத்தம் உறைய முன்பு
 பாலாரும் என்தழியை வாழ்த்தவேண்டும் !

என்தமிழே உந்தனுக்கு அழிவு தந்து
 எதிர்ப்பவர்கள் எத்தனைபேர் இருந்த போதும்
 யார்தயவும் பாராது தனித்து நின்று
 பாமாலை சூட்டிவைப்பேன் பயப்படாதே !

— ம. அமரசிங்கம்

பாரதி கவிதைகளில் அத்வைதப் புதையல்கள்

சி. லிங்கமாமி சுர்மா
ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகம்

நமது ஸநாதன மதமான ஹிந்துமதத்தின் அரும்பெரும் பொக்கிளங்கள் வேதங்களும் அவற் றின் அந்தங்களாகிய உபநிடதங்களுமாகும்: இவற்றுள் பெரும்தத்துவக்கருத்துக்களை தம்முள் கொண்டு சிறப்புப்பெறுபவை உபநிடதங்களா கும். (அதனால்தான் ஜோராப்பியமொழிகளிலும் அவை மொழியெயர்க்கப்பட்டுள்ளன) உபநிட தங்களுக்கு அவற்றின் பொருள்களை விரித்து பாஷ்யம் எழுதியவர்களுள் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர், ஸ்ரீ இராமநுஜர், ஸ்ரீ மத்வாசாரியார் ஆகியோர் பிரதானபானவர்கள். ஸ்ரீமத்பூராலும் உபநிட தங்களுக்கு தறப்பட்ட பாஷ்யங்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவைதான் அத்வைதம் எனப் படும் வேதாந்தம், துவைதம், விசித்தாத்துவைதம் என்பவையாகும். உபநிடதங்களுக்கு வேதாந்தம் எனப் பெயர் இருப்பினும் வேதாந்தம் என்னும் பெயர் சிறப்பாக அத்துவைத்தை கட்டுவதற்கு பயன்படுகிறது. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரால் விளக்கப்பட்ட அத்வைதகருத்துக்கள் நம் ஹிந்துமக்களில் பல்லர தம்பால் ஈடுகொள்ளச் செய்துள்ளன. சங்கராச்சாரியாரால் நிறுவப்பட்ட பலபீடங்கள் அத்வைத கருத்துக்களை புண்ணிய பாரதமெங்கும் பரப்பிக்கொண்டும் பேணிக்கொண்டும் கம்பீர மாக காட்சி அளிக்கின்றன. தென்னகத்தில் நம் மிடையே நடமாடும் தெய்வமாக காஞ்சிமடத்துப் பெரியவர்கள், அமைத்யாக வேதாந்த கருத்துக்களை தெளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

“தத்துவம் அளி” “அகம் ப்ரமாஸ்மி” எனும் உபநிடத மகாவாக்கியங்கள் வேதாந்தத்தை மிக கருக்கமாக எமக்குத் திதிவுபடுத்துகின்றன. ‘‘நீ அதுவாக இருக்கிறோய்’’ “நான் ப்ரமமாக இருக்கிறேன்” என்பது அவற்றின் தமிழ்வடிவங்களாக தரப்பட்டுள்ளன. உலகத்தின் எல்லாச்சுறுகளையும் ப்ரமத்தின் பிம்பங்களாக காண்பதுதான் வேதாந்தம். எல்லாம் ஏகம், இரண்டற்றது. இக் கருத்தைக் கூறுவதுதான் அத்வைதம். (அது துவைதம்). நீ ப்ரமம், அது ப்ரபம், நான் ப்ரமம், எல்லாம் ப்ரமம், ப்ரமம் தான் உண்மை. மற்றவையெல்லாம் வெறும் பொய்த்தேர்ந்தங்கள். ப்ரமமம் தான் இரண்டு நிலைகளில் வியவகாரிக நிலையில் இவ்வுலகாகவும் அதன் பல்வேறு கூறுச்சாகவும் ப்ரமார்த்திக நிலையில் இவ்வுலகாகவும் அதன் பல விடயங்களாகவும் ப்ரமார்த்திகநிலையில் ப்ரமமமா

கவும் காட்சி அளிக்கின்றது: ப்ரம்மத்தை உணர்ந்தவனுக்கு எவ்விதபிரச்சனையும் இல்லை; அங்கு சமத்துவம் வருகின்றது. உயர்ந்த நிலையை அவன் அடைகின்றன. இவ்விதமான வேதாந்த விளக்கங்கள் பாரதி கவிதைகளில் பல இடங்களில் புதைந்துகீட்கின்றன. சொல்லப்போனால் பாரதி கவிதைகளில் பெரும்பான்மையானவற்றில் - ஏன் மூடுவதிலும் என்று கூட சோல்லிவிடலாம் - இழையோடுவது அத்வைதக் கருத்துக்கள்தான் என்றால் அதுவெறும் கற்பணை அல்ல.

பாரதி கவிதைகளில் பரந்து கீடக்கும் வேதாந்த செழும்களிகள் - பாரதி எதனை எடுத்துப்பாடினாலும் அங்கெல்லாம் இந்தத்தளத்தில் நின்றுகொண்டுதான் அவன் அவற்றை பாடியுள்ளான் என்பதை காட்டுகின்றன. தேசியபாடால்கள் ஆயினும் சரி, பக்கிப்பாடால்கள் ஆயினும் சரி, ஞானப்பாடால்கள் ஆயினும் சரி, தனிப்பாடல்கள் ஆயினும் சரி, சுயசரிதை ஆயினும் சரி, வசனகவிதை ஆயினும் சரி எல்லாவற்றிலும் வேதாந்தம் விளங்குகின்றது.

பாரத மாதாவை பாடும்பொழுது,

‘‘ஒன்று பரம்பொருள் நாம் அதன் மக்கள் உலகின்பக்கேணி என்றே — மிக நன்று பலவேதம் வரைந்த கை பாரத நாயகி தன் திருக்கை’’

— எனகிறோம்: மிகநன்று வேதமென வேதத்தை உயர்த்தும்போதே ஒன்று பரம்பொருள் எனும் கருத்து அவன் உள்ளத்தில் பதிந்துவிட்டது என்பதை காட்டுகின்றது

‘‘யாரும் வகுத்தற்கிய பிராயத்தளாயினும் எங்கள் தாய்...’’ என்று பாரத மாதாவை அவர் கூட்டுவதும் ப்ரம்மத்தின் நிலைதான். ப்ரம்மம் இளமை, மூப்பு, இறப்பு கற முடியாதது எதுவென்றே அதனை கற முடியாது. அதனால் தான் உபநிடதங்களும் இதுவல்ல, இதுவல்ல (ந இதி, ந இதி) என்று எடுத்தோது கின்றன. இதனைத்தானே ‘‘... ... இப்படியன் இந்திரத்தன் இவன்இறைவன் என்றெழுதி காட்டோணுதே’’ என நமது சமயகுரவர் பாடினர். பாரதியாரும் தனது பக்கிப்பாடால்களின் ஓரிடத்தில் இக்கருத்தைத்தான் ‘‘..... பேசாப் பொருளை பேச நான் துணிந்தேன’’ எனகிறீர்.

சயசரிதையில்,

“உயிர்களெல்லாம் தெய்வன்றிப் பிறவோன்றில்லை
ஊர்வனவும் பறப்பனவும் நேரே தெய்வம்
பயிலுமிருப்பதை மட்டுமேன்றியிங்குப்
பார்க்கின்ற பொருளெல்லாம் தெய்வம் கண்ணார்
.....
இயலுகின்ற ஜப்பொருள் அனைத்தும் தெய்வம்”

எனப்பாடும்பொழுது ப்ரம்மத்தின் தடத்த நிலையின் அல்லது விபவகார நிலையினை எவ்வளவு அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அதனைத் தான் மற்றும்,

“உள்ளும் புறமுயாய் உள்ளதெல்லாம் தானுகும் வெள்ளமொன்றுண்டாம் அதனைத் தெய்மென்பார் வேதியரே கானுவன நெஞ்சிற்கருதுவன உட்கருத்தை

பேறுவன யாவும் பிறப்பது அந்த வெள்ளத்தே

தன்மையொன்றிலாததுவாய் தானே ஒரு பொருளாய் தன்மை பல உடைத்தாப் தான் பலவாய் நிற்பதுவே”

எனவும் பாடுகின்றார். தத்துவம் அளி (நீ அதுவாக இருக்கிறோய்) எனும் உபநிடத்தவாக்கியம் வேதாந்த பாந்யத்தில் அநேக இடங்களில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. ஒவ்வொன்றையும் ப்ரம்மமாக கானும்போது இந்த உலகம் முழுவதுமே ப்ரம்மம் ஆகின்றது. இந்த வேதாந்த வேரை விளங்கிக்கொண்டவனுக்கு வேதனை இல்லை. புரட்சிக்கல்வூரை வாழ்ந்தவன் - மகாகவினப்படுவு தற்கு அந்தவேதாந்த வேரை விளங்கிக்கொண்ட நிலைதான் காரணமோ?

சயசரிதையில்,

“அதுவே நீ என்பது முன்வேத வோததாம் அதுவென்றால் எதுவென நீ அசையக்கொள்ள அதுவென்றால் முன்நிற்கும் பொருளின் நாயம் அவனியிலே பொருளெல்லாம் அதுவாய் நியும் அதுவன்றிப் பிறத்தில்லை

எனவும்,

“காமிந்! காமிந்! கடவுள் நியே தத்துவம் அளி தத்துவம் அளி நியே அஃதாம்”

எனவும் பாடும் பெர்முது அவன் வேதாந்த யாகவே காணப்படுகிறார். மேற்கண்டவரிகள்,
“ஸாயா சௌ நிமாஜுதந் ஆத்மயாம் இதம் சர்வம், தத்தத்யம் ஸ ஆத்மா, தத்வம் அளி ஸ்வேதகேதோ”

(சாந்தோ.)

எனும் உபநிடத்தை நினைவுபடுத்துகின்றன. வேதாந்த கருத்துக்கள் அவன் மனதை ஆட்

கொண்டிருந்த அழகைத்தான் எமக்கு அவன் கவிதைகள் காட்டுகின்றன. எனவே பாரதி தேசிய விடுதலையை மட்டும் வேண்டவீலை; அதனுடன் சேர்த்து ஆன்ம விடுதலையையும் அவன் வேண்டி னுன். ஆன்யானவ. “நானை” ப்ரம்மம் ஆக உணரவேண்டுமென்பது அவன் தாகமாக இருந்திருக்கிறது. அத்வைத நிலைகளை அவனது சுயசரிதையின் மற்றொர் இடத்தில் காணலாம்:

“.....

ஒரு குட்டிச் சுவர் சாட்டி பரிதி காட்டி

அக்கணமே கிணற்றுளதன் பிய்பம் காட்டி

“அறிதிகொலோ” எனக்கேட்டான்; அறிந்தே

நின்றேன் மிக்கயகிழ்வி கொண்டவனும் சென்றான், யானும் வேதாந்த மரத்தில் ஒரு வேறைக் கண்டேன்”

எனவும்,

“.....

முன்னேர்கள் எவ்வுயிரும் கடவுள் என்றார்

யுடிவாக அவ்வுரையை நான் மேற்கொண்டேன்

அன்னேர்கள் உரைத்ததன்றி செய்கையில்லை

அத்வைத நிலைகள் டால் மரணம் உண்டோ?”

எனவும் பாடுகின்றார். இந்த வரிகள்

“ந ஜாயதே மரியதே வா விபாஷ்டிலின் ந அயம்

குட்டிலின்

ந பழுவக்ஷ்டித்

அஜோநித்யாய் ஏஷ்வதோயாம் புானே

ந ஹன்யதே

ஹன்யமானே ஷரிரே”

(கட்.)

(“தன்னை” உணர்ந்தவனுக்கு இறப்போ பிறப்போ இல்லை) எனும் உபநிடத்தை நினைவுபடுத்துகிறது. “அறிவே தெய்வம்” எனப் பாடும் பொழுது

“உள்ளதனைத்திலும் உள்ளோனி ஆகி

ஒளிர்ந்திடும் ஆன்மாவே — இங்கு

கொள்ளளற்கிய ப்ரம்மம் என்றே

மறை கூவதல் கேள்கிறோ”

எனவும்,

“ஒன்று ப்ரம்மம் உள்ளது உண்மையாக்குங்கள்

உணர்வெனும் வேதமேலாம் — என்றும்

ஒன்று ப்ரம்மம் உள்ளது உண்மை யாக்குங்கள்

உணர்வெனக் கொள்வாயே”

என்று பாடி ரம்மை ப்ரம்மம் ஆக உணரும் அத்வைத நிலையை சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள் மகாகவி பாரதி.

“கர்வம் ஹி ஏதத் ப்ரஹ்மா, அயம் ஆத்மா ப்ரஹ்மா ஸௌ அயம் ஆத்மா அதுஸ்பாத்”

(முண்ட.)

“ தெவதத் ஏதக் ரவதத் அல். சத்யம் ஏவா ஸாயோனஹ தன் மகத் யகந் ப்ரதஸஜம் வேத; சத்யம் ப்ரஹ்ம இசிலுயதி மாம்ஸோகன் சிதைந்நவஸாலைத், யாவும் ஏதன் மகத் யகந் ப்ரதஸஜம் வேத; சத்யம் ப்ரஹ்மேதி; சத்யம் ஹி ஏவ ப்ரஹ்மா ”
(பருகதா.)

“ ஸாயா க்ஷோனியாஜதத் ஆத்மயம் இதம் சர்வம், தத் ஏத்யம், ஸ ஆத்மா, தத் தவம் அளி, ஸவேதகேதோ இதி ”
(ஊந்தோ.)

— எனும் உபநிடதவாக்கியங்களையும் பாரதி பாடல்களையும் நோக்கும் போது இரண்டிலும் காணப்படும் ஒற்றுமைகள் பாரதியின் அத்வைத போக்குகளை நபக்குக் காட்டுகின். றன ஸுங்கேல் வாம் எல்லாவற்றையும் ப்ரம்மாக காணவேண்டும் எனும் அத்வைத சருத்துக்கள் தெளிவாகத் தென்படுகின்றன. தத்துவம் அளி எனும் மகா வாக்கியத்தை அப்படியே,

“ ஒன்று ப்ரம்பம் உளது அஃதுன் உணர்வெனக் கொள்வாயே ”
என்று பாடிவிடுகின்றன.

“ உயிர்களெல்லாம் தெய்வமன்றிப் பிற தொன்றில்லை, எழுதுகோல் தெய்வம் இந்த எழுத்தும் தெய்வம் ”

— என்று எல்லாவற்றையுமே ப்ரம்மாக காட்டு போது ப்ரம்மத்துக்கப்பால் எதுவுமில்லை என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இங்கு

“ மகத் பரம் அவ்யக்தம் அவ்யக்தாத் புருஷாஹ் பரஹ்புருஷான் ந பரம் கிஞ்சித்; ஸா காஸ்ததா ஸா பரா கதிறு ”
(சாந்தோ.)

— எனும் உபநிடதங்களுக்கு ஸு ஆதிசங்கரர் கொடுத்த சருத்துக்களை அப்படியே வெளிக் கொணர்கிறான் பாரதி. இதே சருத்துக்கள் வசன கவிதைப் பகுதியில் காணப்படும்,

“ இவ்வுலகம் ஒன்று ஆண், பெண், மனிதர், தேவர் பாம்பு, பறவ, காற்று, கடல்

இவை ஒரு பொருளின் பல தோற்றும் உள்ளதெலாம் ஒரே பொருள், ஒன்று இந்த ஒன்றின் பெயர்தான் தானே தெய்வம் தான் அழுதம் இறவாதது ”

எனும் பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இப்படி எல்லாம் ப்ரம்மத்தின் வடிவமாக அவனுல் கரண முடிந்ததால் தரான் தேசிய ஒற்றுமையை வலு வாக அவனும் ஒலியுறுத்த முடிந்தது என்னாம்.

“ முப்பது கோடி முகமுடையான் உயிர் மோய்ம்புற ஒன்றுடையான் ”

— எனப் பாடும் போது அதன் அடித்தளமாக அமைந்து காணப்படும் ப்ரம்பக் கருத்து தெரி சிறது. இதனாலும் தான் பாரதியால் சமவட யைக் கருத்துக்களை மன்றத்தியோடு பாடமுடிந்தது எனக்கொள்ளலாம்; வேதாந்தத்தை கலரும் புரிந்துகொள்ளும் போது சமத்துவம் தானே வந்துவிடுகின்றது. எல்லோரும் சமமென்று எத் தனை தெளிவாக - எத்தனை வலுவாக அத்துவை தம் காட்டுகிறது. இதைவிட மின்சிய சமத்துவம் வேறு என்ன இருக்கிறது.

நான் என்பது ப்ரஹ்மம் என்று உணர்த்தும் போது போருள்முதல் வாதத்திற்கும் யேலாக ஆன்ம விடுதலையையும் ஒன்றாகக் காட்டுகிறது அத்துவதம். ஏனெனில் நான் தான் ப்ரம்மம், ப்ரமம் தான் நான் என்று அது தெளிவாகக் கூறுகின்றது. மேலும்,

உம்நிடதங்கள் கூறுவதைத் தான் பாரதியும்,

“ வானில் பறக்கின்ற புள்ளெலாம்நான் மன்னில் திரியும் விலங்கெலாம் நான் கான் நிழல் வளரும் மரமேலாம் நான் காற்றும் புனலும் கடலுமே நான் ”

.....
நானெனும் பொய்யை நடத்துவேன் நான் ஞானச் சுபர் வானில் செல்லுவோன் நான் ஆன போருள்கள் சினத்தினும் ஒன்றும் அறிவாய் விளங்கு முதற்சோதி நான் ”

— என்று பாடியிருக்கிறான். இவ்வாறு எல்லா வற்றையும் ப்ரம்மத்தின் வடிவமாய் ஒன்றும் கண்டவனுக்கு மயக்கம் துக்கம் ஏதும் இல்லை யென உபநிடதங்கள் ஒதுக்கின்றன.

இப்படியே பாரதி கவிதைகளில் எங்கு நாம் எடுத்து நோக்கினாலும் நேர்முகாசவும் மறை முகமாகவும் அத்துவதை சருத்துக்களை நாம் காணலாம்; இதனால் தான் பாரதி கவிதைகள் எங்கும் வேதாந்த நாதம் ஒலிப்பதை நம்மால் கேட்க முடிகிறது.

வளரக தமிழ் ! ஒங்குக பாரதி புகழ் !

புத்தாண்டு விழாவில் — தலைவர் தலைமையுரை நிகழ்த்துகின்றார்

‘புத்தாண்டு விழா’ மூலம் பாரதாங்களில் ஒருபகுதியினர்
noolaham.org | aavahaham.org

பாரதி சொல் நடப்போம்!

பாரதி பூமி வந்தான் - தமிழ்ப்
பாவலன் பாரதி பாவிசைத்தே - வெற்றி
வீரர் மனம் நிறைத்தான் - கொடும்
வீணார் பயமொழித்தான்.

சாதி தொலைக்க வந்தான் - கவிச்
சாட்டை எடுத்து அடித்துரைத்தே எங்கும்
நீதி நிலைக்க நின்றான் - அன்பு
நேர்மை செழிக்க நின்றான்.

பெண்மையைத் தெய்வமென்றான் - முடப்
யேயரை வீணரென்றான் - தமிழ்
அன்னையின் வாழ்வினுக்காய் நமது
ஆவி துறப்போம் என்றான்.

பாரதி சொல் நடப்போம் - அவன்
பாவழி தேங்கும் உரிமை பெற்றே நற்
சீரிய வாழ்வு கொள்வோம் - தூய
சிந்தை கருகவிபோம்.

— சௌ. தவராஜன்

ஈருமுக சர்சன்

[பாவிகளுக்கும், கொடுமைக் காரர்களுக்கும் தான் தொழுநோய் (குஷ்டரோகம்) வருகிறது என்பது பொருத்தமில்லாத ஒன்று! ஏனெனில், தொழுநோயாளியான பெர்னன்டோவுக்குத் தெய்வத்தின் திருமக தரிசனமே கிடைத்திருக்கின்றது. பாவிகளுக்கும், கொடுமைக்காரர்களுக்கும் இதுகிடைக்குமா?]

கரிய மேகக்கூட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்து நீலவாணி ஆக்கிரமித்தன!

பகலெல்லாம் தகித்த வெய்யிலின் கொடுமை மாறி - மழைவரும் அறிகுறிகளை வானம் வெளிப்படுத்தியது. சிறிது நேரத்தில்.. குளிர்காற்றைத் தொடர்ந்து வந்துவிழுந்த மழைத்துளிகளில் இரண்டொரு துளிகள் பெர்னன்டோவின் உடலிலும் விழுந்தன. ஊன்று தடிகளைப் பலமாகப் பிடித்து ஊன்றியவாறே விரைவாக நடந்தான் அவன்.

3. அடங்கின்தும்

படிகளில் தடியை ஊன்றிக் கொண்டு - ஊனமில்லாத காலை எடுத்து வைத்து தாழ்வாரத்துக்கு வரவும், மழை - பெருமழையாகப் பெய்யவும் சரியாக இருந்தது. தாழ்வாரத்தில் இருந்த தூணில் சாய்ந்து கொண்டு பெய்யும் மழையையும், ஒடும் வெள்ளத்தையும் சிறு குழந்தைபோல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தாழ்வாரத்தால் விழுந்து ஓடிவரும் வெள்ளத்தில் குமிழிகள் சிறிதும், பெரிதுமாகப் பின்மறைந்து போவதும், பின் வருவதுமாயிருந்தன.

ஆனால் அதில் ஒரு குமிழிமட்டும் வெகுநேரமாய் மறையவில்லை.

விடப்பட்ட அந்தக் குமிழிக்காக ஏங்கினான் பெர்னன்டோ.

“ என்னிப்போல்தான் இதுவும் தனியனும்... ”

உள்ளத்தில் தேங்கி நின்ற விரக்கி உணர்வு பொங்கி வந்தது. கண்களின் ஓரத்தில் மண்டி நின்ற நீரைப் பெருவிரலால் கண்டிவிட்டபடியே,

“ மாரி மாரி... இங்க வாப்பா ஒரு விசயம்... ” என்று மாரியை அழைத்தான்.

பெர்னன்டோவுக்கு இருபத்தொரு வயதாயிருக்கும் போதுதான் இத்தொழுநோய் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. அறியாமை காரணமாக இந் நோயை மூடி மறைத்து வைத்திருந்ததா

லும், சரியான சிகிச்சையை ஆரம்பத்தில் செய்யாததாலும் இப்போது ஒரு காலை இழந்த நிலையில் நிற்கிறோன் பெர்னேண்டோ.

‘தொழுநோயாளர்களுக்கென்றே’ தனிமைப்படுத்திக் கட்டப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆஸ்பத்திரியில் அவனுடன் இன்னும் பல நோயாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கு வந்து சேர்ந்த புதிதில் உலகம் இருண்டுவிட்டதாய்த் தெரிந்தது அவனுக்கு. சிலதாளில் உலகம் இதுதான் என்று நினைத்துப்பூப்பெருமூச்சுவிட்டான்.

பக்கத்துக்கட்டில் மாரியப்பனுடன் இரவுபகலாகக் கதைப்பான் பெர்னேண்டோ. மாரியப்பனைப் பார்க்க இரண்டு, மூன்று மாதத்துக்கு ஒருமுறை அவனுடைய உறவினர்கள் யாராவது வருவார்கள். அவர்களுடன் சிரித்துக்கதைக்கும் மாரியப்பனைப் பார்க்கும் போது, பெர்னேண்டோ ஏக்கப் பெருமூச்சுத்தான் வெளிப்படும்.

“என் அம்மா இருந்தால்.....”! தனக்குள் எண்ணி அழிவான். சிறிதுநேரம், வழிந்தோடும் கண்ணோடு அவனது கவலைகளும் அள்ளுப்பட்டுப்போய்விடும். பெர்னேண்டோ இந்த வைத்தியசாலைக்கு நோயாளியாக வந்து இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றன.

அவனது உலகம் இதுதான்!

மாரிதான் சிடைத்த உறவெல்லாம்!

உள்ளுரில் அவனைப் பரிசோதித்த டாக்டர் இது ‘தொழுநோய்’ தான் என்று கூறிய தும், அவன் தாய் ஏங்கி ஏங்கி அழுதாள். அவனை இந்த வைத் தியசாலையில் மறுநாள் கொண்டுவந்து சேர்த்தாள். ‘ஜியோ.. என்ற ராசாவுக்கு...’ விம்ம மூக்கிடையேற்றேதோ சொல்லிப்புலம்பினான்! தலையில் தன் இரு கை களாலும் அடித்துக் கதறினான்.

‘ஜியோ..... என்ற மகனே..... உண்ணைப் பிரிஞ்சு..... இருநாறு மைலுக்கு அப்பால் இருக்க வேண்டி வந்திற்றுதே...’

பெர்னேண்டோவுக்கு அழுகை பிஸ்டுக் கொண்டு வந்தது. மறுபக்கம் திரும்பிக் கொண்டு நெடுநேரம் அழுபடியே இருந்தான். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பக்கத்துக் கட்டில் மாரி சொன்னான் “என்னம்மா நீங்கள் இருவரும் இப்படியே அழுகொண்டிருந்தால் எப்படி? மணி அடித்தும் அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது”

“ஜியோ... தம்பி என்பிள்ளையை நீ கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ளப்பா... இரண்டு நாள் கழித்துப் பார்க்க வருகிறன்.”

“எங்கே உன் அம்மாவைக் காணுமே?” - மாரிதான் கேட்டான்.

“இரண்டு நாளால் வாறதென்டு சொல்லிப் போட்டில்லே போனவா”;
 “இன்னும் வரயில்லையோ.. ஆறு நாளாக்கே இன்டையோடு, தூரமான பயணம்தானே”
 “எண்டாலும் பயணம் பண்ண ஒரு நாள் போதும்தானே”
 “நாளைக்கு அம்மா கட்டாயம் வருவா...”
 “ஏன், இவ்வளவு நிச்சயமாய்ச் சொல்லுரூய், வருவாவோ... இல்லையோ..”
 “முன்னம் அவ என்ன பாராமல் ஒரு நாளெண்டாலும் இருக்கமாட்டா என்ற ஆம்பிளைக் குஞ்சு எண்டு அடிக்கடி சொல்லுவா...”
 அவனையே பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் மாரி.
 சாப்பாட்டுக்கு மனி அடித்தது!
 பெர்னுண்டோ சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, கொடுத்த வாழைப்பழங்கள் இரண்டையும் தலைமாட்டில் இருந்த லாக்சிப்பெட்டியினுள் வைத்துக் கொண்டான்.
 “ஏன் பெர்னுண்டோ பழங்களை வைக்கிறூய் சாப்பிடன்”
 “இருக்கட்டுமெண்டுதான் வைச்சனுள் அம்மா களைச்கப்போய் வருவா”
 “உனக்கு என்ன பைத்தியமா?
 “ஏன்...”
 “இது தொத்தும் வருத்தம் எண்டு சொல்லுரூங்க. நீ இந்தப் பழத்தைக் கொடுத்து உன்ற அம்மாவுக்கும் இந்த வருத்தம் வரப்பண்ணப் போறியே”
 “இது ‘பயங்கரமான தொற்றுநோயல்ல’ எண்டு நேற்று அந்த மிள்சி அம்மா சொன்னதை மறந்திட்டியே. அப்பிடித் தொத்துநோயெண்டாலும் என்ற அம்மாவுக்குத் தொத்தாது.”
 “ஏன்...”
 “அப்பிடித்தான்”.
 பெர்னுண்டோவின் குரலில் ஒர் அழுத்தமும் நம்பிக்கையும் இருந்தது.

படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு படுத்தான், நித்திரை வரவில்லை.
 அருகுக்கட்டிலில் மாரி பெரிய குறட்டை விட்டுத் தூங்கினான்.
 “மாரி.. மாரி... பத்துமணி ஆகயில்ல தூங்கிற்றியே...”
 “இல்லை... இல்ல... இப்பத்தான் கண்ணயர்ந்தனேன் .. என்ன சொல்லன்”
 “நாளைக்கு நாலல்லே திகதி”
 “இல்லை அஞ்சு”
 “வெள்ளி மூன்டு... சனி நாலு... ஞாயிறு ஐஞ்சதான்”
 “ஐஞ்சதான், அதுக்கென்ன இப்போ”
 “அம்மா வந்து போய் நாளையோட சரியா ஒரு மாதம் இல்லே . போனவா ஏனோ வரயில்லை?”
 “கடிதம் ஒண்ணு போட்டுப் பாரன் வீட்டுக்கு”
 “நாளைக்கு ஒண்டு போடத்தான் வேணும்”
 கடித்தைப் போட்டுவிட்டு பதிலை எதிர்பார்த்திருந்தான் பெர்னுண்டோ.
 “ஐயோ யேகவே இன்டைக்கும் இல்லையா”?
 நாள் - கிழமை - மாதங்களுமாகிவிட்டது. பதிலையே காணவில்லை.
 மாரி ஒரு நாள் சொன்னான். “இன்னுமொரு கடிதம் போட்டுப்பார் பதில் கட்டாயம் வரும்”
 கடிதம் ஒன்று பிறகும் போட்டான் -

அப்படியே ஏழாவது நாளில் பதிலும் வந்தது.

“அம்மா போன மாதம் மார்ட்டபால் இறந்துவிட்டா”

அவன் தங்கைதான் எழுதி இருந்தான் !

இதயம் வெடித்துவிடும் போலிருந்தது பெர்னன்டோவுக்கு !

இருகைகளாலும் தலையில் அடித்துக் கொண்டு அழுத பெர்னன்டோவைத் தேற்ற வழிதெரியாது சிகைத்தான் மாரி.

“அம்மா, உன் கடைசி ஆசை முகத்தைக்கூடப் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்காத பாவிதானே நான்”

இந்த இரண்டு மாதமும் தனிமையை — அதன் கொடுமையை உணராதிருந்தவனுக்கு இன்று உலகமெல்லாம் பாலைவனமாகப்பட்டது. அவனின் உறவுக்குப் பலர் இருக்கலாம்.

ஆனால் அவனில் அக்கறை கொண்ட ஒரே ஜீவன் !

“ஏனப்பா அவர்கள் தந்தி அடித்திருந்தால், உடலையாகுதல் போய்ப்பார்த்து ஆறுதல் அடைந்திருக்கலாமே ? ”

மாரி இப்படிச் சொன்ன பிறகுதான் அவன் வீட்டார் அவனுக்குச் செய்த துரோகத்தைப் பற்றி யோசித்தான் !

தன் தெய்வத்தின் முகத்தைக்கூடப் பார்க்கவிடாமல் தடுத்த பாவிகள் என்று தன் ஒரே தங்கையையும் அவள் கணவனையும் கறுவிக்கொண்டான்.

கூடு விட்டுப் பறக்கும் குருவிக் குஞ்சுகளாய் நாட்கள் பறந்தன.

ஆனால் அவன் உள்ளத்தில் வேறுன்றி விட்ட அந்த நினைப்பு....

தன் தாய்த் தெய்வத்தைப் பார்க்கவிடாமல் தட்டிக்கழித்த கொடுமை, அவன் உள்ளத்தை எப்படி விட்டுப்போகும் ! தாயைப்பற்றி நினைவு வந்தால், தன் சகோதரியும் — அவள் கணவனும் சேர்ந்து செய்த கொடுமையை நினைத்துக் கொள்வான். என்று அவன் அன்னை இறந்துவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டானே, அன்றே அவன் சுற்றத்தாரெல்லாம் அவனுக்கு எதிரிகளாகி விட்டனர்.

அன்றுவிட்ட உறவு தான். இன்று எவ்வளவு காலம். இருபது வருடங்கள் கழிந்து விட்டன!

மழை ஒரு பாட்டம் பெய்து ஓய்ந்தது !

மழைத்துவிகள் - வெள்ளமாகிப் பள்ளத்தை நோக்கி ஓடின. விடப்பட்ட அந்தக் குழியியும் மறைந்து - நீருடன் சங்கமாகி விட்டது.

மனிதன் மட்டும்தான் வேறு பிரித்து விடப்படுகிறான் - வேறாக வாழுத் துடிக்கிறான். பகைமை அவன் நெஞ்சில் தான் பெரும் புயலாய்ச் சமூல்கிறது. உலகில் உள்ள எந்த ஜீவராசியாகுதல் இப்படி இருக்குமா ?

ஏன் நான் கூடத்தானே !

“மாரி .. மாரி .. இங்க வாப்பா” என்ற குரலைக்கேட்டு, வாசித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத் துக்கு அடையாளமிட்டு மூடி ஸாக்சிப்பெட்டிமேல்வைத்துவிட்டு வந்தான் மாரியப்பன்.

“இந்த வெள்ளத்தைப் பார்த்தாயா மாரி”

“ஆம் பள்ளத்தை நோக்கி ஒடுதுகள்”

“எல்லாம் ஒற்றுமையாகச் சேர்ந்து, ஒரு இலட்சியத்தோடு ஒடி, அமைதியான ஒரு இடத்தை அடைகின்றன அல்லா ?”

“ஆம்.. அதுக்கென்ன இப்போ” தலையைச் சொறிந்து கொண்டு கேட்டான் மாரி.

“என்னைப் பார்த்தாயா, என்னுடன் கூடப்பிறந்த நீர்த்துவியை, ஒன்றூயத் தோன்றிய குமிழியை விட்டுவிட்டு, நெஞ்சில் பகைமையை வளர்த்துக்கொண்டு எவ்வளவு காலமாய் இருக்கிறேன்”

“நீ என்ன சொல்கிறோய்”

“தந்தி அடிக்கவில்லை என்ற ஓரேகாரணத்திற்காக - என் ஒரே தங்கையை, இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக மறந்திருக்கிறேனே! அவனுக்கு ஒரு கடிதமாகுதல் போட்டேன? நான் கல் நெஞ்சுக்காரன்தான்.

“என் அவவும் போட்டிருக்கலாம் தானே?”

“அதுவும் சரிதான், இருந்தாலும் நானும் போட்டிருக்கலாம்தானே. இதற்கெல்லாம் பிராயச் சித்தமாய் ஒன்று செய்யப் போகிறேன்.”

“என்ன செய்யப் போகிறோய்..” ஆவலோடு கேட்டான் மாரி.

“நான் வீட்டுக்குப் போய்வரப் போகிறேன்.”

“என்ன வீட்டுக்கா...”

“உண்மைதான். இருபது வருடங்களின் பின் என் தங்கையையும், அவள் கணவனையும் பார்க்கப் போகிறேன். அவனுக்கு இப்போ பெரிய பையன்கள் - பெண்கள் எல்லாம் இருப்பார்கள். என்னைக் கண்டதும் மாமா என்று துள்ளிக் குதிப்பார்கள். அவர்களை எல்லாம் அன்போடு அணைத்து..”

மாரி அப்பொழுது தன் கையைச் சொறிந்தான். மாரியின் கையில் இருந்த கொப்புளங்கள் இரண்டும் பெர்ணுண்டோவுக்கு அகோரமாய்ப் பட்டன.

“ஆண்டவனே, என் மருமக்களை நான் அணைக்கக்கூடாது அப்போ, கிட்டக்கூப்பிட்டு மன்னிப்புக் கேட்கத்தான் போகிறேன்...”

கேட்டுக் கொண்டு நின்ற மாரிக்குப் பாவமாய்ப்பட்டது. பெர்ணுண்டோ சில சமயங்களில் இப்படித்தான் அழகுதமிழில் தத்துவம் பேகவான். அவனுக்கு விரக்தியும், வெறுமையும் கற்றுத் தந்த பாடங்கள் இவை.

இதை உணர்ந்த மாரி சொன்னான்.

“சரி, பார்க்க ஆசையெண்டா ஒரு நாளைக்குப் போயிட்டு வாறதுதானே...”

“போகத்தான் போகிறேன்”

ஊன்று தடியைப் பலமாகப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தான் பெர்ணுண்டோ.

இப்போது மழை முற்றுக ஒய்ந்திருந்தது.

●
ஊன்றுகோவின் உதவியோடு பஸ்சை விட்டு இறங்கி நடந்தான் பெர்ணுண்டோ.

வீட்டின் படலைபோய் மரக்கேற்று ஊன்று அதில் இருப்பதைத் தூரத்திலேயே கண்டு கொண்டான். அப்போது,

அதிகமான ஆட்கள் ‘கேற்’றைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார்கள்.

தொடர்ந்து, மையத்தைச் சுமந்துவரும் பாடை வந்தது.

நின்று உற்று நோக்கினான் பெர்ணுண்டோ. அவனுக்கு நெஞ்சு திக் திக்... என்று அடித்துக் கொண்டது. அருகால் போன ஒருவரை மறித்துக் கேட்டான்.

“யார் இறந்தது? ”

“இந்த வீட்டு அம்மா... ”

“பெயர் ”

“அன்னம்மா ”

“அவவுக்குப் பிள்ளையள் இருக்கா ”

“ஒரு மகள் இருக்கிறு ”

“அவவுக்கு என்ன பெயர் எண்டு தெரியுமா? ”

“பிச்சை எடுக்கிற உனக்கு, இதெல்லாம் ஏதுக்கப்பா... ”

பெர்னூண்டோவைப் பிச்சைக்காரன் என நினைத்துப் புறுபுறுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான் அந்த இளைஞர்.

கும்பிட்டபடியே, இன்னெருவனை வழிமறித்துக் கேட்டான் பெர்னூண்டோ. அவன் நெஞ்சம் தாங்காத ஏக்கத்தில் தத்தவித்தது! இதயம் பலமாக அடித்துக்கொண்டிருந்தது!!

“இதில் செத்துப்போற ஆளுக்கு என்ன பெயர்... ”

“அன்னம்மா ”

“எத்தனை பிள்ளையள் ”

“மகள் ஒண்டைத்தான் எனக்குத் தெரியும் ”

“மகனுக்கு என்ன பெயர் ”

“மேரி ”

“மேரி புருசன் பெயர் என்ன ராசா ”

“குசை ”

அவனுக்குக் கண்ணீரால் நன்றி சொன்னான் பெர்னூண்டோ.

“நீ ஏனப்பா அழுகிறுய், உனக்கு உறவா? ” அனுதாபத்தோடு கேட்டுவிட்டுப் போனான் அந்த வந்தவன்.

வாய் திறக்க முடியவில்லை. தலையை மட்டும் ஆட்டினான் பெர்னூண்டோ. அவனுக்குச் சந்தேகம் தீர்ந்துவிட்டது!

“என் இதயத் தெய்வமே, நீ இறந்துவிட்டாய் என்று இந்தப் பாவிகள் எனக்கு அறிவித்தது பொய்யா? நீ என்னை அடிக்கடி வந்து பார்ப்பாய் என்றுதான் இப்படிச் செய்தார்களா? பாவம் நீ, நீ ஏழைத்தாய், உன்னால் அவர்களை மீறி ஒரு நிமிடமும் வாழ்முடியாத நிலையில் இருந்தவள், அவர்களது செய்கையைக் கண்ணீருக்கிடையே ஏற்றிருப்பாய், துடித்திருப்பாய்! இருந்தாலும் உன்மனம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும்! ‘தாய்மையையே’ பிரித்து வைக்கும் அளவுக்கு இந்த நோய் கொடுமையானதுமில்லை, பயங்கரமானதுமில்லைத்தாயே. இது எல்லாம் எங்கே தெரியப்போகிறது இந்தப் பாவிகளுக்கு! தாயே! அம்மா, என்னைப் பார்க்கவிடாமல் உன்னைத் தடுத்துக் கொடு மைச் சிறைக்குள் பூட்டி வைத்திருந்தார்கள், ஆனால் உன்னைப் பார்க்காமல் என்னை யாராலும் தடுக்க முடியவில்லையே பார்த்தாயா? இதுதான் புத்திரபாசம்!

“தாய்மைக்குள் பாசம், அதன் குருதியையே குடித்து வளரும் பிள்ளைக்குக் கொஞ்சமாகுதல் இல்லாமலா அம்மா போய்விடும் ”

"தாயே! உன் திருமுகத்தைத் தரிசிக்கத்தான் போகிறேன்" கண்களினால் நீர் வழிந்தோடு தன்னையும் மறந்த வேகத்தில் நடந்தான் பெர்னாண்டோ!

மயானத்தில் பாடையைச் சுற்றி உறவினர்கள் எல்லோரும் நின்றூர்கள். உடலைக் குழியில் வைத்துவிட்டு இறுதி மரியாதை செலுத்தினார்கள்.

ஊன்று கோல்களை வீசிவிட்டு, எல்லோருக்கும் முன் பாய்ந்தான் பெர்னாண்டோ.

"அம்மா, உன் திருமுகத்தைத் தரிசிக்க உண்பிள்ளை வந்துவிட்டேன். சொல் தாயே, சொல் நான் பாவிதானு?"

அவள் உடல் மேல் விழுந்த பெர்னாண்டோவைத் தூக்கிப் படுக்கவைத்தார்கள்.

தன் உயிர் நண்பனைப் பிரிந்து விட்ட ஏக்கத்தோடு அவனின் கட்டிலைப் பார்த்தான் மாரி. அது வெறுமையாக இருந்தது!

அதை நிரப்ப - அதில் வாசம் செய்த பெர்னாண்டோ இனி வரவேமாட்டான்!

"அவன்தான் அம்மா, அம்மா என்பான், அம்மாவுடனேயே போய்விட்டானே!"

தன் கடைக்கண்ணால் தன்னையும் அறியாமல் வழிந்தோடும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டிரான் மாரி.

"தாய்மையே தெய்வம்"

(யாவும் கந்பனை)

அழுகை

பிறப்பிலும் அழுதேன்! வந்து

பிறந்தபின் அழுதேன்! வாழ்க்கைச்

சிறப்பிலும் அழுதேன்! ஒன்றிச்

சேர்ந்தவர் சிலரால் சுற்று

மறைப்பிலும் அழுதேன்! உள்ளே

மனதிலும் அழுதேன்! ஊரார்

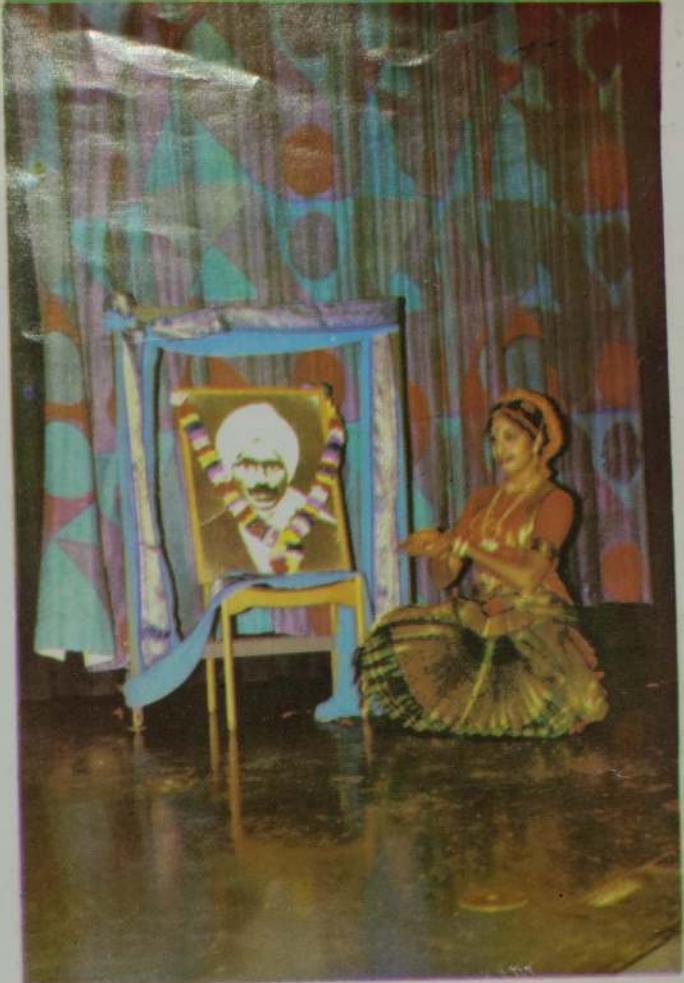
இறப்பிலே அழுவ தெல்லாம்

இதுவரை அழுது விட்டேன்!

சௌரைப் பெற்ற தாயும் சூடு
சிறப்புறப் பெற்றான்! இன்று
நாசரைப் பெற்ற தாயும்
நலப்பெறப் பெற்றான்! காம
ராசரைப் பெற்ற தாயும்
நாட்டிற்கே பெற்றான்! என்னை
ஆசையாய்ப் பெற்ற தாயோ
அழுவதற் கென்றே பெற்றான்!

- கவியரசு கண்ணதாரன்

தமிழ்னீணக்குப் 'பா'மாரி பொழிந்த
பாரதிக்குப் 'பூ'மாரி பொழிகின்றூர்
நடனமணி திருமதி ஆனந்தராணி பாலேந்திரா

இலங்கைத் தமிழர்கள்

இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாறு வரலாற்று ஆசிரியர்களின் எல்லைக்கு அப்பாற பட்ட தொடக்காலத்தைக் கொண்டிருப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. தமிழர்கள் இலங்கையில் தனித்துவமான ஒரு கலாச்சாரத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது ஜயப்பாடற்றஞ்சன்றும். வரலாற்று ஆசிரியர்களின் ஆராய்ச்சியில் இருந்து இலங்கை பூராகவும் தமிழர் தம்கலாச்சாரத் தனித்துவத்தை பேணினார்கள் என்பதும் அறியக் கிடக்கின்றது. இவற்றின் இலக்கியச் செய்யுள்கள், புதைபொருள் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தமிழ்மொழி திராவிட மொழிகளில் ஒன்றுக்கும், மிகப் பழமை வாய்ந்த ஒரு மொழியாகவும், விளங்கியதென்பதைத் திராவிடர் சரித் திரத்தில் இருந்து தெளிவுறக் காணலாம். ஆரியர்கள் வட இந்தியாவினுள் புகுந்தபொழுது திராவிடர் வடஇந்தியாவில் இருந்தார்கள் என்பது சில ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்தாகும். இவர்கள்தான் பழம் பெரும் நாகரீகங்களில் ஒன்றுன் சிந்துவெளிநாகரீகத்திற்கு உரித்தான் வர்கள் என்பதும் அவர்கள் கருத்து. திராவிடர்களை வெற்றி கொண்ட ஆரியர், அவர்கள் நாகரீகத்தை அழித்தது மட்டுமல்ல அவர்களைத் தென்னகத்துக்குக் குடிபெயரச் செய்தார்கள் என்பதும் அவர்கள் கருத்தே. சிந்துவெளி நாகரீகத்தின் அழிவுக்குக் கூறப்படும் காரணங்களில் மேற்காட்டிய காரணமும் ஒன்றாகும். இக் கருத்துக்கள் சர்ச்சைக்கு உரியனவாக இருந்த பொழுதும் திராவிடரின் நாகரீகச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்ட நினைக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சியின் ஒரப்படி இது

வென்றே கூறவேண்டும். இதனை மறுத்துக்கூறும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் திராவிடர் குடியேற்றத்தைப் பற்றி கூறும்போது, ஆரியர் குடியேறுத் தொகுதிகளில் திராவிடர் குடியேறி இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவற்றில் இருந்து நாம் அறியும் உண்மை என்னவென்றால் திராவிடர் இந்தியாவின் சரித்திரத்தில் முக்கிய பங்கு கொண்டவர்கள் என்பதும் அதன் ஆதிக்குடிகளில் ஒருபகுதி யினரென்பதுமே.

கி. மு. மூன்றாம் நூற்றுண்டாவில் பழமைவாய்ந்த ஒரு தமிழ் இராச்சியம் தென்னகத்தில் உருவாகியது. இக்காலகட்டத்தில் தமிழர் ஒரு நகர்ப்புற கலாச்சார வாழ்க்கையையும் (Urban Civilization) மேற்கு நாடுகளுடன் வியாபாரத் தொடர்புகளையும் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே தமிழரின் நாகரீகமானது சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கு வரும்பொழுது வளர்ச்சி அடைந்த நகர்ப்புற நாகரீகமாகவே இருந்தது என்பது சரித்திரம் கூறும் உண்மையே.

புவியியல் ரீதியாகவும், சரித்திர ரீதியாகவும் தென்னிந்தியாவுடன் இலங்கை பல ஒற்றுமைகளைக் கொண்டிருப்பதனால் தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இலங்கையிலும் பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. தென்னிந்தியாவில் தமிழர்கள் பலம் வாய்ந்த இராச்சியத்தைக் கொண்டிருந்தபொழுது, அதனால் தாக்கம் இலங்கையிலும் இருந்தது. ஆரியர் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்பாகத் திராவிடக் கலாச்சாரம் இலங்கையிலும் இருந்தது என்பது வரலாறு கண்டவடிவம். ஆரியக்குடியேற்றம் இலங்கையில் பரவிய காலத்தில், அக்குடியேற்றத்துக்குத் தமிழர் உதவி புரிந்தார்கள் என்று பொத்தமத நூலான மகாவம்சம் கூறுகின்றது. அதாவது பொத்தர்களது சரித்திர கதாநாயகனுள் விஜயன் தனது மனப்பெண்ணேப் பாண்டிய ராச்சியத்தில் இருந்து அழைத்தான் என்று கூறுகின்றது. மகாவம்சம் ஒருக்கூலிப்பட்சமான மதநூலாக இருப்பினும், ஒர் உண்மை மட்டும் நன்கு புலப்படுகின்றது. அதாவது தமிழரின் செல்வாக்கு, இலங்கையில் ஆரியர் குடியேற்றம் நடைபெறுவதற்கு மிகமுக்கியமான அம்சமாக இருந்தது என்பதே.

தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த சேன, குத்தென்ற இரண்டு குதிரை வியாபாரிகள் இலங்கையை ஆண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதில் காணப்படும் சாரத்தை நாம் நோக்கும் பொழுது தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இருந்து

வியாபார உறவு நன்கு புலப்படுவதுடன் தென் விந்தியாவைச் சேர்ந்த சாதாரண வியாபாரிகளே இலங்கையை அரசியலில் ஒரு பலம் வாய்ந்த செல் வாக்கைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுவும், அதன் மூலம் தமிழர் தம் செல்வாக்கு இலங்கை அரசியலில் கொடிக்டிடிப் பறந்ததுவும் புலப்படு கின்றது. பெளத்த நூலான மகாவம்சத்தினால் போற்றப்படும் தமிழ் மன்னான் எல்லாளர் அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இலங்கையை ஆண்டான் என்றும் அவனை வென்ற துட்டகாமியியை ஒரு விடுதலைவர்களுக்கும் அந்த மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இதன்மூலம் மாற்று னும் மதிக்கும் திறமையைக்கொண்ட தமிழன் இலங்கையை ஆண்டான் என்பதற்கு பெளத்த நூலான மகாவம்சமே சான்று.

எல்லாளனைத் தொடர்ந்து இலங்கையை ஆண்ட தமிழர்களில் ஏழு பாண்டிய நாட்டு அதிகாரிகள் முக்கியம் பெறுகின்றார்கள். இவர்கள் இலங்கையின் வடபகுதியான மாதோட்டத்துறை முகத்தில் இறங்கித் தமது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. புதை பொருள் ஆராய்ச்சியின் போது கண்டுபிடிக்கப் பட்ட வீடுகள், அநுராதபுரத்தில் தமிழர்களால் செய்யப்பட்ட வியாபாரத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்து சமய நூல்கள் மூலமும், இந்துக் கட்டிடக் கலைகளின் மூலமும் இலங்கையில் இந்து மதம் நிலைத்து இருந்தது என்பதனை எடுத்துக் காட்டக்கூடியதாக உள்ளது. மாதோட்டத்தில் இருந்த திருக்கேதீச்சரமும், திருக்கோணமலைக் கோணேஸ்வரமும் தென்னிந்திய தமிழ்ப் பக்தர் களைக் கவரும் திருத்தலங்களாக இருந்தன என்பதற்குத் தேவாரம் சான்றுபகர்கின்றது. மட்டக்

கள்ட்டில் இருந்து தெற்கே பளையச்சனாக்கட்பால் உள்ள திருக்கோவில் முருகன் ஆலயமும் தமிழரின் புனித தலமாக இருந்தது. இப்பகுதிகள் தமிழர் களின் பிரதான வியாபாரத் தலங்களாகவும் இருந்துள்ளன.

சோழ இராச்சியத்தில் இலங்கையும் ஒரு பிரிவாகக் காணப்பட்டதுடன், இக்காலகட்டத் தில் பல இந்துக்கோவில்களும் இலங்கையில் கட்டப்பட்டன. 13-ம் நூற்றுண்டில் இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ் இராச்சியம் தமிழரின் இலங்கைச் சரித்திரத்தில் மிகழுக்கியமான ஒன்றாகும். இலங்கை பூராகவும் தமிழரின் செல்வாக்கு நன்கு பரந்து காணப்பட்டது என்பதற்கு பல சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன. ஊர்காவற்றுறை பிரசித்திபெற்ற கப்பல் கட்டும் தளமாகவும், கப்பல் திருத்தும் தளமாகவும் காணப்பட்டது. மன்னர் முத்துக்குளிப்பு, முத்து வியாபாரத்தில் சிறப்புற்றும், மாதோட்டம் பிரதான ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறைமுகமாகவும் காணப்பட்டது. இலங்கையினது தென்பகுதியாகிய காவியில் தமிழரின் வியாபாரச் செல்வாக்கு ஒங்கி இருந்தது என்பதனை சின நாட்டைச் சேர்ந்த ஜெனரல் சின்கோ (Admiral Chengho) வின் குறிப்பில் இருந்து அறியக்கிடக்கின்றது.

இலங்கையின் சரித்திரத்தில் தமிழர்கள் மதர்தியாகவும், பொருளியல் ரீதியாகவும் அதிகாரபல ரீதியாகவும் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஆனால் இன்றே மற்றையவர்களிடம் உரிமைக்கும், பொருளாதாரத்திற்கும் ஏங்கிக் கிடக்கும் நிலையில் வாழ வது வேதனைக்குரிய ஒன்றானாலும், தமிழர் தம் கலாச்சாரத்தையும், மனவினமையையும் இவை அழித்துவிடப்போவதில்லை என்பது தின்ணம்.

— இ. நாகரத்தினம் பி. ஏ.
பமிற்றப்பட்ட ஆசிரியப் பந்தியம்,
ஒல்லோ பஸ்கலைக் கழகம்.

இதந்தரு மனையின் நீங்கி

இடர்மிகு சிறைப்பட்ட டாலும்
பதந்திரு இரண்டும் மாறிப்
பழிமிகுந் திழிவுற் றுலும்
விதந்தரு கோடி இன்னல்
சுதந்திர தேவி! நின்னைத்
தொழுதிடல் மறக்கி வேனே.

— பாரதி

894.811

NOR

AR

என்னவள்

வானத்து மதியைக் கண்டேன்

— மங்கையே உன் முக மென்றேன்

வசந்தத்துத் தென்றல் கண்டேன்

— வதனியே உன் நளினமென்றேன்

கருவாளின் சூர்மை கண்டேன்

— காரிகையே உன் கண்ணழகென்றேன்

குயிலினம் சூவிடக் கேட்டேன்

— குமரியை அதுஉன் குரலிசை என்றேன்

மஸ்லிகை அரும்புகள் கண்டேன்

— மதிமகளே உன் வெண்பற்கள்என்றேன்

சொல்லில் ‘தமிழ்ச்’ சொற்கள் கற்றேன்

— இனையவளே உன் இளமைச் சுகமென்றேன்

வெட்டிடும் பின்னலைக் கண்டேன்

— மேன்மகளே உன் துடியிடை என்றேன்

பனிமலை உருகிடக் கண்டேன்

— பாவையே உன் அன்பில் உருகிய என்னிலைன்றேன்

முழுமதியின் நிறைவு கண்டேன்

— என்னவளே ! நீ..... என்னவள் என்றேன்.

— க. இராசநாயகம்

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்

பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.

— பாரதி

250117

27

ET TILBAKEBLIKK

ODD HAAKON LARSEN

I anledning av at Tamilforeningen i Norge runder sine første 5 år, har jeg lyst til å si litt om min kontakt med tamiler og mitt sosiale engasjement som også har rundet 5 år. Det blir bare noen støtter til som jeg håper noen kan ha interesse og kanskje nytte av.

En kjølig og grå oktoberdag i 1977 måtte jeg bestemme meg for hvor jeg skulle tilbringe en meget forsinket sommerferie. Reisebyråenes fargesprakende brosjyrer var fristende, og tilbudene mange. Gjennom flere år hadde jeg imidlertid vært opptatt av Ceylon, og da jeg fant et fristende tilbud på 14 dagers opphold i dette "serieparadiset" som brosjyren klite det, slo jeg til på det.

Jeg hadde ingen bestemte planer eller tanker om hvordan en serie på Ceylon eller Sri Lanka burde være. Det jeg håpet på var at jeg skulle få muligheter til å få se en del av landet, og også bli noe kjent med menneskene. Gjennom litteratur jeg hadde fått tak i hadde jeg skaffet meg litt kunnskap om landet og folket.

Jeg kom til Sri Lanka i slutten av november 1977. Det hadde tidligere det året vært, valg nye folk kom til makten etterfulgt av uro og opprører og mange tragedier. Men den solhungrige turist i serieparadiset Sri Lanka visste ingen ting om dette. Slike ting

ble det ikke snakket om på badestranden eller på sightseeingsturene. Det var ingen slanke i paradiset. Som sosialarbeider gjennom mange år var jeg selv svært interessert i hvordan vanlige mennesker levde. Gjennom kontakt med lokalbefolkningen som enda ikke var blitt ødelagt av turistenes overbærenhet og "gavmildhet", lærte jeg en del om landet og folket.

Da jeg befant meg i singalesisk område, var det mest deres liv og deres små og store problemer jeg fikk høre om. Men det var en singaleser som også fortalte meg om tamilenes problemer og som fortalte meg om en tamil som drev et opposrende arbeid for de fattigste blandt de fattige, og som brukte det meste av det han tjente for å hjelpe de som led nød, som det ble sagt. Jeg glemmer aldri mitt første møte med denne mannen, et møte som ble innledningen til vennskap og et nært samarbeid for å hjelpe fattige og vanskeligstilte tamiler.

Mitt ferieopphold ble etter hvert noe anderledes enn det som var vanlig. Jeg møtte enkle allminnelige mennesker som jeg ble interessert i og som lærte meg mye

Det var derfor ikke vanskelig å bestemme seg for å reise til Sri Lanka også året etter. Det var så mange ting jeg måtte

se, så mange mennesker jeg ville møte, så mye jeg ville vite. 1978 var også et spesielt år. Orkan etterfulgt av en voldsom flodbølge raserte store områder på østkysten. Tamilske områder ble meget hardt rammet, og de fikk lite av den hjelpen som ble gitt til de katastroferammede. Jeg forsto ikke helt hvorfor det skulle være slik.

Mitt sosiale engasjement førte til at jeg fikk en nokså spesiell ferie. Mange sosialprosjekt ble besøkt, det ble samtaler med mennesker som aktivt arbeidet for å hjelpe nødlidende medmennesker og planer om nye prosjekter ble drøftet. Det var ingen internasjonale hjelpeorganisasjoner involvert i dette arbeidet. Det var hjelp til selvhjelp på privat initiativ. Det var mange oppgaver å ta fatt på, så det ble et spørsmål om å begrense meg til det som jeg mente jeg hadde mulighet for å gjøre noe med.

Da jeg 3 gangen reiste til Sri Lanka i 1980 var det ikke som turist. Reiseplanen var å besøke sosialprosjekter jeg tidligere hadde besøkt, og å se på nye prosjekter som var satt igang eller var under planlegging.

Det ble et lærerikt opphold som ga meg nye kunnskaper om den tamilske befolkning og særlig om de indiske tamilene og deres skjebne.

Det har ikke blitt flere turer etter dette. Sterk uro og opptøy med unntakstilstand i 1981 gjorde at jeg valgte å utsette min reise. Jeg så ikke noen hensikt i å reise rundt og konstantero nød og elendighet, og samtidig vite at jeg ikke hadde særlige muligheter til å gjøre noe med det. Det var allerede oppgaver nok å ta seg av.

Men mine tanker går ofte til Sri Lanka og jeg holder kontakten med mine venner dernedøde, og forsøker å hjelpe så godt jeg kan. Om et år eller to håper jeg å kunne være der igjen.

Det er etter hvert blitt mange tamiler i Norge som økonomisk får det svært bra. Kanskje er det ikke så populært å si det, men jeg gjør det likevel. Glem ikke at dere har landsmenn som lever i fattigdom, som trenger din håndrekning. Kanskje er det den eneste sjansen de har til å få et mer menneskelig liv. Det er noe å tenke på.

*See the God in your body by seeing, hearing, dressing and
Eating. See him in your heart.*

— Yogan Swamiga

*To gift off unto the poor alone is charity that is true.
The rest of gifts are all but loans of recompensable hue.*

— Thirukkural

என்போல் அல்ல !

கவிதை பல எழுதிவிட்டால் கவிஞருகி
கவினுலகில் புகழ்பெறலாம் என்று எண்ணி
இளைஞரெல்லாம் எழுதுகின்றார் கவிதைகோடி - ஏன்
நானும் எழுதுகின்றேன் நகைக்கவேண்டாம் !

காதற் சுவை நிரம்ப உள்ள கவிதை ஒன்றை - பழகு
கவித்திறமை கொண்டே நான் புனைய எண்ணி
தான் ஒன்றும் தடி ஒன்றும் கையில் ஏந்தி
காற் பொழுதைக் கடத்தி விட்டேன் கவிதை எங்கே ?

‘கண்ணே என் கண்மனியே’ என்று தொட்டு (க)
கவிதை ஒன்றை நான் தொடுத்தேன், அடுத்த வார்த்தை-சிறு
மண்ணளவும் வரவில்லை, மடமைகொண்ட என்
மதிதன்னை எண்ணி நான் அவஸ்தைப் பட்டேன்

அடுத்த சொல்லோ என்மனதில் உதிக்கவில்லை
படைத்தவனும் எந்தனுக்காய் இரங்கவில்லை
நடுத்தெருவில் நின்றுவிட்ட வார்த்தைகளை
நான்குதரம் கீறிவிட்டு மீண்டும் ... மீண்டும்

என்மனைவி எழுந்துவந்து என்னிடு என்றார்
ஏறெனவே அவள்மேல் நான் எகிறிப் பாய்ந்தேன்
என்கற்பளையை கெடுக்கவந்த கவியே என்றேன் - சிறு
கணப்பொழுதில் கவிதை தன்னில் புலனை விட்டேன்

மண்டையிலே ஒன்றும் இல்லை கவிதை வார்க்க
வார்த்தைகளும் வசனங்களும் வரவும் இல்லை
கொண்டுபோய்த் தாள்தண்ணை விட்டெறிந்தேன்
சொடு நெருப்பில் அது நன்றாய் வெந்துபோக
மண்டிவரும் பெருமுச்சை அடக்கிக் கொண்டு
வாட்டத்தால் மூஞ்சியையும் தூங்கப்போட்டு
எண்ணுகின்றேன்..... கவிதை என்றால் விளையாட்டல்ல
எழுதுபவர் எல்லோரும் என்போல்ல.

‘நோரவே மாப்பிள்ளை’ நகெச்சலை நாடகத்தில் ஒருகாட்சி

வறியநாடுகளும் வெளிநாட்டு உதவியும்

சீர் ஆய்வுக் கணக்கேட்டு

* இ. கொல்டங்கன்,
- B. A. (Hons.) பேராதனை பாக்கலைக் கழகம்.
ஒல்லோ பல்கலைக் கழகம், நோர்வே.

வறியநாடுகள், குறைவிருத்தி நாடுகள், பிறபோக்குடைய நாடுகள் எனப் பல்வேறு பதப் பிரயோகங்களுக்கு, உட்படுத்தப்பட்டுவந்த குறை விருத்தி நாடுகள் சர்வதேச மகாநாடுகளில் அங்கத்துவ வாய்ப்பினைப் பேறத் தொடங்கியதன் பின்பாக இன்று, விருத்தியடைந்தவரும் நாடுகள் என கௌரவமாக அழைக்கப்படுகின்றன. பல வேறு துறை அறிஞர்களின் விதந்துரையின்படி பொருளாதாரநிலை தொழில்நுட்ப நந்தில், அரசியல் நிலை, வாழ்க்கைத்தரநிலை எனும் அளவு கோல்களின் அடிப்படையில், உலகநாடுகள், விருத்தியடைந்த நாடுகள், விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் எனப்பிரித்து நோக்கப்படுகின்றன. இதில் மேற்காட்டிய நான்கு நிலைகளிலும் ஒட்டு மொத்தமாக, தாழ்மட்ட நிலைமைகளைப் பேணிக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளே வறியநாடுகள் என குறிப்பிடப்படுகின்றன. மிக்டால் (Macdarl) என்பவரது கருத்துப்படி, பொருளாதாரத்துறையில் - குறைந்த உற்பத்தி, குறைந்த வருமானம், குறைந்த சேமிப்பு, குறைந்த முதலீடு என்ற வறுமைமுத்திரைகளும், சமூகஅமைப்பில் - திருப்தி கரமற்ற கல்விவசதி, மருத்துவ வசதி, சுகாதார வசதி, வேலைவாய்ப்பு. போன்ற ஏழைமுத்திரைகளும் விரவிநிற்கின்ற நாடுகளே இன்று வறியநாடுகள் எனக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்நாடுகள் முழுமையான வறுமைநாடுகளாக காணப்படுவதனால், இந்நாடுகளால் சர்வதேச பொருளாதார அரங்கில், தனித்துவமான அல்லது சுயமான தொரு ஸ்த்ரநிலைய பேணமுடியாதுள்ளது. அத்துடன் சர்வதேச வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும்கூட, இந்நாடுகளால் முழுமையாக பங்கெடுக்க முடியாதுள்ளது. இதனால் விருத்தியடைந்த நாடுகள் எனக் கருதப்படுகின்ற சொற்பை நாடுகளே சர்வதேச பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கைகளில், ஈடுபடக்கூடிய வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பெருப்பான்மை வறிய நாடுகளைப் புறக்கணித்த வகையில், சர்வதேச பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கைகளில், விருத்தியடைந்த நாடுகளால் ‘சிறகும் இயல்பினை’ பேணமுடியாதுள்ளது. எனவே ‘சர்வதேச

வர்த்தக சிறகுமியல்பு’ பேணப்பட வேண்டுமாயின், குறைவிருத்தி நாடுகளும், சர்வதேச பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டும் என உணரப்பட்டது வறியநாடுகள் மேற்கறிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டுமானால், அவை பொருளாதார ரீதியாக விருத்தியடைய வேண்டும். இந்நாடுகளின் பொருளாதார ரீதியான விருத்திக்கு, ‘வெளிநாட்டு உதவி’ தவிர்க்கமுடியர்த்தாகும். இவ்வகையில் சர்வதேச வர்த்தக சிறகுமியல்பு பற்றிப் பிந்தைக்கரு உருபு பெற்ற காலப்பகுதியிலேயே, வறியநாடுகளுக்கான ‘வெளிநாட்டு உதவியின்’ இன்றியமையானம் உணரப்பட்டது எனவாம். முதன் பிரதிபலிப்பாக, உண்டாட மகாநாட்டின் ஓ-வது தொடரில், வெளிநாட்டு உதவிபற்றிய சிந்தனை அழுலாக்கம் செய்யப்பட்டது. இதன்படி வறியநாடுகளின் விருத்திக்குத் தெளிசெய்யடைந்த நாடுகள் தமது மொத்த தேசிய வருமானத்தில் ஒருசத விதத்தினை வறியநாடுகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவ்வகையில் ‘வெளிநாட்டு உதவி’ என்பது செல்வந்த நாடுகளில் இருந்து வறியநாடுகளுக்கு பொந்தகள், சேவகள், மூலதாங்கள் ஆகியன பரிமாற நப்படுவதைக்கு குறிப்பதாக இருக்கும். பொதுவாக குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கான உதவியின் நோக்கம் இவ்வாறு தெளிவாக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், அதாவது வறிய நாடுகளின் விருத்திக்குதியே அவை வழங்கப்படுகின்றன என்ற விளக்கம், விருத்தியடைந்த மேற்க்குத்தைய நாடுகளால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், அதுயதார்த்தமான ஒரு ஏழைமையாக காணப்படவில்லையென்றே கூறல் வேண்டும். அதாவது வறிய நாடுகளின் விருத்தி கருதி வெளிநாட்டு உதவிகள் மழுங்கப்படுகின்றன என்ற கூற்று வெளிப்படையானதொன்றுக் காணப்படுகின்ற தேயன்றி உண்மையில் வறிய நாடுகளின் விருத்திக்காக அவை வழங்கப்படவில்லை. மாருக வறிய நாடுகள் தொடர்ந்தும் வறிய நாடுகளாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கின் பின் எண்ணியிலேயே பெறுப்பான்மை உதவிகள் இன்று வழங்கப்படுகின்றன. இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் எனக் கொள்ளப்படுகின்ற நாடுகள், அடிவிருத்தியடைந்து கொண்டிருந்த அன்றைப்

காலப் பகுதியில் அவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம் 1.8 சதவீதமாக காணப்பட வருது. மாருசு வறிய நாடுகளின் இன்றைய பொருது வருதார வளர்ச்சி விகிதத்தை நோக்கின், 32 சதவீதமாக காணப்படுகிறது. இப்புள்ளி விபர தகவின்படி இன்றைய அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள், அன்று என்ன வேகத்தில் வளர்ச்சிபெற்று வந்தவோ அதனைவிட கிரடிடப்பட வேகத்தில் இன்றைய குறைவிருத்தி நாடுகள் என்று கொண்டிருக்கின்றன என்பது புலனுகின்றது. எனவே வறியநாடுகள் மிக வேகமாக விருத்தியை நோக்கி வளர்ந்து வருவதற்கும் இந்த நாடுகள் விருத்தியைப் பெற்று வருத்தி நாடுகள் 'சர்வதேச பொருளாதார அரசில்' தாழ கொண்டிருந்த தனித்துவம் உள்ளத்தைப்படும் என்ற அங்கலாய்ப்பின் அடிப்படையிலும், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் வறியநாடுகள் பற்றி அதிக அக்கறை காட்டத்தொடங்கியுள்ளன. அதன் பிரதிபில்பாகவே உதவிகளை விருந்து கொடுத்து வறியநாடுகளின் விருத்தியை மறைமுகமாக மந்தப்படுத்தி வருகின்றன; வெளிநாட்டு உதவி வறியநாடுகளின் விருத்தியினை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துகிறது என்பதை உதவிகளின் தன்மை, அவை கொடுக்கப்படுகின்ற நிபந்தனைகள், இதுவரை வறியநாடுகள் வாங்கிய உதவிகள், அந்நாடுகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள விளைவுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் விளங்கி கொள்ளலாம்.

வறியநாடுகளுக்கான வெளிநாட்டு உதவியில் ஏறத்தாழ 80 சதவீதமானவை உணவுப் பொருட்களாகவும், விவசாய உதவிகளாகவுமே வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வகையான உதவிகளும் கூட உயரிவடியைக்கொண்ட குறுங்காலகடன்களாகவும், பின்னக்கப்பட்ட கடன் நிபந்தனைகளைக் கொண்டனவாகவுமே காணப்படுகின்றன. விருத்தியடைந்த நாடுகள் வெளிப்படுத்தியதின்படி, வறியநாடுகளின் விருத்திக்காகவே 'உதவி' வழங்கப்படுகின்றது என்ற கூற்று உறுதியான தாக இருந்திருந்தால், வழங்கப்படுகின்ற வெளிநாட்டு உதவிகளில் கைத்தொழில், தொழில் நுட்பம் சார்பான உதவிகளே உயர் சதவீதத்தினை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் அன்றதும், கைத்தொழில் நாடுகளாக பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில், தகுதியானத்தாரு கைத்தொழில் ஆக்கத்தின்மூலமே வறியநாடுகளில் கண்தியானத்தாரு விருத்தியை ஏற்படுத்தலாம் என்பது புறக்கணிக்கப்படுவதற்கில்லை. இவ்வனுபவ வாதத்தின் அடிப்படையில் வறியநாடுகளில் உண்மையானத்தாரு விருத்தியை வளர்ச்சி யடைந்த நாடுகள் விரும்பின்றால் கைத்தொழில்,

தொழில் நுட்பம் சார்பான உதவிகளையே பெருமளவில் மழங்கியிருக்க வேண்டும், மாருசு உதவி எனும் பெயரில் உணவுப் பொருட்களை மழங்கிக்கொண்டு, விருத்தியை சாரணம் காட்டுவது ஒரு கண்ணுடைப்பு நியாயமாகவே காணப்படுகிறது: எனவே கைத்தொழில் சார்பான உதவிகளை விருத்தியடைந்த நாடுகள் வறியநாடுகளுக்கு புறக்கணிப் தில் இருந்து, இந்நாடுகளில் உண்மையானதோரு விருத்தியை அவை விரும்பவில்லை என்பது புலனுகின்றது. மேலும் கைத்தொழில் உதவிகளை விடுத்து, உணவுப் பொருட்களை 'உதவி' எனும் பெயரில் வறியநாடுகளுக்கு வழங்குவதன் மூலம் விருத்தியடைந்த நாடுகள் தமது அடிப்படை நோக்கத்தினை அதாவது வறியநாடுகளின் விருத்தியை ஒரு விடுத்துவது என்ற இலக்கியை நிறைவேற்றி வருகின்றன. எவ்வாறெனில், குறை விருத்தி நாடுகளுக்கு உதவியாக மழங்கப்படுகின்ற உணவுப் பொருட்களில் பெரும்பான்மையானவை விருத்தியடைந்த நாடுகளின் மிகை உற்பத்தியாகவே காணப்படுகின்றன. பொதுவாக விருத்தியடைந்த நாடுகள் மிகை உற்பத்தியினை உள்நாடுகளில் சந்தைப்படுத்த விரும்புவதிலை. ஏனவில் மிகை உற்பத்திப் பொருட்களை உள்நாடுகளில் சந்தைப்படுத்தும்போது மிகை நீரம் பல (over supply) காரணமாக சந்தைவிலை விழுச்சியடைந்து அராாங்க வருமானத்தை தாக்கலாம் என்ற பொருளியல் தத்துவத்தின்படி, சுயதேவைக்கு மேலதிகமான உற்பத்திகளை 'உதவி' எனும் போர்ஷையில் வறியநாடுகளில் சந்தைப்படுத்தி பல ஆதாயங்களைத்தேடிக்கொள்கின்றன. உதாரணமாக 'உதவி' எனும் பெயரால் செல்வந்த நாடுகளின் மிகை உற்பத்தி வறியநாடுகளுக்கு வரும்போது அது அந்நாடுகளின் உள்ளுர் உணவு உற்பத்திக்கான அவசியத்தினை பெருமளவில் தளர்த்துகின்றது குறிப்பாக வறியநாடுகளில் உள்ள மக்கள் உதவிகள் மூலம் கிரும் பொருட்களை நுகர்வதற்குல் உள்நாட்டில் உற்பத்திசெய்து அவற்றை நுகரவேண்டும் என்ற ஆர்வமற்றவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இதனால் வறியநாடுகளில், வெளிநாட்டு உதவிகளால் உற்பத்தித்தடை ஏற்பட்டு அந்நாடுகள் தொடர்ந்து வறியநாடுகளாக இருக்க வேண்டியநிலை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் வெளிநாட்டு உதவியாக வரும் பெரும்பான்மை பொருட்கள் வட்டியட்டனவை குறுங்காலகடன்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே கொடுக்கப்படுகின்றன. எனவே பெருமளவு பொருட்கள் வறியநாடுகளுக்கு உதவியாக வரும்போது அந்நாடுகள் மறைமுகமாக பெரும் கடன்கூடமாக குள்ளாகின்றன; இதனால் வறியநாடுகள் ஒவ்வொரு வருடமும், பெருமளவு பணத்தினை உதவியாகப்பெற்ற கடன்களுக்கு, மீளிப்பு செய்ய

வேண்டிய நிலையிலுள்ளன. எனவே வறியநாடுகள் தமது தேசியவருமானத்தில் இருந்து ஒவ்வொருவருடமும் கணிசமான தொகையினை ஒதுக்கி மீளளிப்பு செய்வதனால், உள்நாட்டில் விருத்தியை ஏற்படுத்தச்சுடிய கண்தியான முதலீடுகளைச் செய்ய. சக்தியற்றனவாக காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு அதிக முதலீடுகளை செய்யச்சக்தி யற்றநிலையில் இந்நாடுகளால் உற்பத்தியைப்பெறுக்க முடியாதுள்ளது. இந்நிலையில் குறைந்த உற்பத்தியே வறியநாடுகளில் தொடர்ந்து இருந்து வருவதனால், இந்நாடுகள் விருத்தியை அனுக முடியாமல் தவிக்கின்றன. எனவே குறைவிருத்தி நாடுகளில் குறைவிருத்திச் செயல்முறைகள் தொடர்ந்து இருப்பதற்குக் காரணம் 'வெளி நாட்டு உதவிகளின் தாக்கம்' என்ற கருத்து புறக்கணிக்கப்படுவதற்கில்லை.

மேலும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் தாம் கொடுக்கும் உதவிகளை 'பிணைக்கப்பட்ட கடன்களாக' கொடுப்பதன் மூலமும் வறியநாடுகளின் விருத்தியை மறைமுகமாக மந்தப்படுத்தி வருகின்றன. அதாவது ஜக்கிய அமெரிக்கா வறியநாடொன்றிற்கு 4 கோடி டொலரை 'உதவியாக' வழங்குவதாகக் கொண்டால், அதனை பிணைக்கப்பட்ட சில நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நிபந்தனைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை,

அ நான்கு கோடி டொலருக்குமான பொருட்களை, அந்நாட்டிலேயே கொள்வனவு செய்தல் வேண்டும்.

ஆ பொருட்களை கொண்டு செல்வதற்கு, உதவி வழங்கும் நாட்டினுடைய கப்பல் சேவையையே பயன்படுத்த வேண்டும்.

இதுபோன்ற நிபந்தனைகள் வறியநாடுகளில் ஏற்படக்கூடிய விருத்தியை மறைமுகமாக பின்னடைய வைக்கின்றன எனவாம். எவ்வாறெனில் 'உதவியை' பெறுகின்ற வறியநாடுகள், அப்பணத்தினைக்கொண்டு சுயமாக கொள்வனவு செய்ய தகுதியற்றனவாக காணப்படுகின்றன. பணத்தினைப்பெற்ற நாடுகளிலேயே 'பொருட்களை கொள்வனவு செய்ய வேண்டும்' என்ற நிபந்தனை காணப்படுவதனால் குறைந்த விலையில் அதே பொருட்களை ஏனைய நாடுகளில் கொள்வனவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இருந்தபோதிலும், கொடுக்கும் நாடுகள் விதிக்கும் உயர் விலைகளிலேயே பொருட்களை கொள்வனவு செய்ய வறியநாடுகள் உள்ளன. இதனால் வறியநாடுகள் தவிர்க்கக்கூடியாமல் பெருமளவு பணத்தினை விரயம் செய்ய, அது அந்நாடுகளில் ஏற்படுத்தக்கூடிய முதலீடுகளைக்குறைத்து, உற்பத்தியை பாதித்து,

விருத்தியை பாதிப்பதாக உள்ளது. அதேநேரத்தில் மேற்காட்டிய நிபந்தனையின் மூலம், உதவியாக வழங்கப்பட்ட பணம் மீண்டும் கொடுத்த நாடுகளையே சென்றதைகின்றது. அவ்வாறே உதவிவழங்கிய நாட்டினுடைய கப்பல்சேவையே பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகாணப்படுவதனால், கப்பல் சுதாயுடைய வறியநாடுகளும் அந்நாட்டினுடைய கப்பல் சேவையேயே பெரும் செலவில் பெறவேண்டியுள்ளது. இதுவும் வறியநாடுகளின் பணத்தியைப்பிற்கு ஒரு காரணமாகின்றது. இத்தகைய இழப்புக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, வறியநாடுகளில் ஏற்படக்கூடிய முதலீடுகளை கடுமையாக குறைத்து வருவதனால் வறியநாடுகளால் தமது வறுமைப்பொருளாதார அமைப்பில் இருந்து மீளமுடியாதுள்ளன. இவ்வாறு வெளிநாட்டு உதவி என்ற போர்வையில், உள்ளார்ந்தரீதியாக நடாத்தப்படும் இத்தகைய கபடநடவடிக்கைகளில் இருந்து விருத்தியடைந்த நாடுகள், அடிப்படையில் வறியநாடுகளில் விருத்தி ஏற்படுவதை விரும்பவில்லை என்பது நன்கு புலனுகின்றது.

மேலும் 'வெளிநாட்டு உதவி' நல்கும் நாடுகளை எடுத்து நோக்கின், அவை வறியநாடுகளின் விருத்தியின்மேல் சமமான அக்கறைகொண்டிருக்கவில்லை என்பதும் புலனுகின்றது. குறிப்பாக ஜக்கிய அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளை எடுத்துநோக்கின், அவை தமது கருத்துகளுக்கு சார்பான வறியநாடுகள்மீதே 'உதவி' குறித்து அதிக அக்கறைகாட்டி வருகின்றன. அவ்வாறே சோவியத்ரஷ்யா போன்ற நாடுகளை எடுத்து நோக்கின் அவை சோஷிச கருத்துகளுக்கு சார்பான வறியநாடுகள்மீதே 'உதவி' குறித்து அக்கறை கொண்டுள்ளன. இவ்வாறு நடைமுறை நோக்குகளில் இருந்து விருத்தியைடைந்த நாடுகள் தமக்கிடையிலான அரசியல், பொருளாதார பலப்பரிட்சைக்கு 'வெளிநாட்டு உதவியை' பயன்படுத்தி, குறைவிருத்தி நாடுகளை வசப்படுத்தி அவற்றை தமது அரசியல், பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு பக்டைக்காய்களாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன. உண்மையில் வறியநாடுகளின் விருத்தியை விரும்பி, அதற்கு வழியாக 'உதவி' யை விருத்தியடைந்த நாடுகள் பயன்படுத்துகின்றன என்றக்குற்று ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தால், அதைத்து 'உதவிகளும்' அரசியல், பொருளாதார ஆதாரங்களற்ற முறையில் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவேதான் வெளிநாட்டு உதவி வறியநாடுகளின் விருத்திக்காகவன்றி, அந்நாடுகளின் பொருளாதாரப்பின் வடைவிற்காகவே விருத்தியடைந்த நாடுகளால் பயன்படுத்தப்படுகிறது என விமர்சிக்கப்படுகின்

றது. கொடுக்கும் நாடுகள் வாங்கும் நாடுகளின் விருத்திக்காகவே மழங்குகின்றோம் என கூறினாலும், உண்மை இதற்கு பற்றிவானதாகவே காணப்படுகின்றது. இவ்வகையில் வறியநாடுகள் உதவி எனும் மாண்யினால் ஏமாற்றப்பட்டு வந்துள்ளன என்றே கூறல்வேண்டும். எனவேதான் வறியநாடுகள் வெளிநாட்டு உதவியினால் பெரும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகியுள்ளன என ஜே. கே. வில்சன் (J. K. Wilson) என்பவர் விமர்சித்துள்ளார்.

இத்தகைய வாதப்பிரதிவாதங்கள் ஒருபுற மிருக்க, வறியநாடுகளின் இன்றைய நிலையில் அதாவது சனத்தொகைப்பெருக்கம், செல்மதி நிலுவைப்பற்றாக்குறை, அந்நியசெலவாணிப்பற்றாக்குறை, பற்றாக்குறை வரவு செலவுத்திட்டம், வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் என்ற அடிப்படையில் வெளிநாட்டு உதவி என்பது, இந்நாடுகளுக்கு தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றுக், அவசியமானதொன்றுக் காணப்படுகின்றது. வறியநாடுகளின் இத்தகையதொரு இக்கட்டான் குழநிலையைப்பயன்படுத்தியே விருத்தியடைந்த நாடுகள் உதவி எனும் பெயரால், அந்நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார அமைப்புகளில் நின்று தாக்கும் பல

தளர்வுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. எனவே விருத்தியடைந்த நாடுகள் இவ்வாறு இயங்கும் வரையில் அல்லது விருத்தியடைந்த நாடுகளின் இல்லிரட்டைவேஷத்தை வறியநாடுகள் சரியாக உணரும்வரையில், 'வெளிநாட்டு உதவி' என்பது வறியநாடுகளில் கண்தியானதொரு விருத்தியை ஏற்படுத்தட்டோவதில்லை என்பது அனுபவ உண்மையாகும். எனவே 'வெளிநாட்டு உதவி' வறியநாடுகளின் உள்ளமைப்பு பொருளாதாரத்தில், தகுதியானதொரு விருத்தியை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் அதனை கொடுக்கும் நாடுகள், தமது கயஆதாயங்களை புறக்கணித்தவகையில் வறியநாடுகளின் விருத்தியை மட்டும் முழுமையாக கருத்தில் கொண்டவகையில் கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறே வார்கும் நாடுகளும் தமது உள்ளாட்டு அரசியல் அனுகூலங்களைத் தவிர்த்து, இவேற்றுமையை களைந்து, உள்ளாட்டில் அனைத்து பிரதேசங்களும் சமம் என்ற அடிப்படையில் வாங்கும் உதவிகளை பகிரல் வேண்டும். இவ்விரு நிபந்தனை களும், முழுமையாக பேணப்படுகின்ற ஒருநிலை வேயே வெளிநாட்டு உதவி என்பது வறியநாடுகளின் விருத்திக்கு அனுகூலமாகும் என்ற வாதம் புறக்கணிக்கப்படுவதற்கில்லை.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநால்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண் டாகும்;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலீப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்;
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்ரெலாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
தெள்ளுற்ற தமிழ்முதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

— பாரதி

ஒருதலையின்

ஓ ! இன்று சனிக்கிழமை. சனிக்கிழமை என்றால் எவ்வளவு சந்தோஷமாகக் கழியவேண் டிய நாள். ம... என்ன செய்ய நான் அவ்வளவு கொடுத்துவைக்கவில்லை. மரங்களில் இலைகள் எல்லாம் மஞ்சளாகிக் கொட்டுகின்றன. இன்று எல்லாஇடமும் நல்ல வெளிச்சமாக இருக்கின்றது. எப்படித்தான் வெய்யில் இருந்தாலும் இந்த இலையுதிர்காலக் குளிர்காற்று உடலைப்பிட்டது எடுக்கும்போல் இருக்கு. பிள்ளைகளும் ஹொஸ்டலுக்குப் போய்விட்டார்கள். பாவம், அவர்களுக்குத்தான் தகப்பனில் எவ்வளவு பிரியம். பேசாமல் இந்தப் பால்மாடுகளையும், டிராக்டர்களையும் விற்றுவிட்டு எங்காவது தனிமையான இடத்திற்குப் போய்விடவேண்டும். என்னால் இந்த பாற்பண்ணையையும், கோதுமை வயல்களையும் பராமரிக்குமுடியாது. இனி எதற்காக எனக்கு பணம் ?

அவர் செத்தபிறகு ஒழுங்குகள் குலைந்து விட்டன. வேலைசெய்பவர்களும் தங்கள் என்னப்படி, கோதுமை அறுவடை செய்து எத்தனை நாள். இன்னும் வயல்களை திருப்பிடிமலிலை. டிராக்டருக்கு சங்கல் கொண்டுவரப்போன 'ஹன் சன்' இன்னும் வர வில்லை. இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்கின்றன. எனக்கு எது வீமே புரியவில்லை. அவர் இருந்தால் எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கும். சனிக்கிழமை என்றால் ... காலை சாமான்கள் வாங்குவது அது இதென்று தவறாமல் நகரத்திற்குப் போய்விடுவோம். அநேக மாகப் பிள்ளைகளும் ஹொஸ்டலில் இருந்து வந்திருப்பார்கள். அன்று பூரா ஓரே கலகலப்பாக இருக்கும். இப்போ எனக்கு சனிக்கிழமை மற்றக்

கிழமைகளைவிட எந்தவிதத்திலும் உயர்வாகத் தெரியவில்லை. என்ன இருந்தாலும் அவரது நண்பர்களுக்குத்தான் எத்தனை அக்கறை என்னில். அவர் செத்தநாட்டொட்டு அடிக்கடிவந்து போவார்கள். எல்லாம் எனது மனதூறுதலுக்குத் தான். வெளியில் கார் வந்துநிற்கும் சத்தம் கேட்கிறது. அவரது நண்பர்களில் யாரோ வருகிறார்கள் போல .

தக் தக் தக்

'ம.. உள்ளே வாருங்கள் கதவு திறந்துதான் இருக்கின்றது.''

"ஹலோ .. 'நன்' "

"ஹலோ .. 'மத்தியாசன்' உங்கள்வருகைக்கு நன்றி. இன்று சனிக்கிழமை பொழுதே போகு தில்லை. ஒரே அவரின் ஞாபகமதான். சனிக்கிழமைகளில் நாங்கள் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருப்போம். உங்களுக்கு அது தெரியாமல் இல்லை. பிள்ளைகள் வேறு இந்தக் கிழமை ஹொஸ்டலிலேயே இருந்துவிட்டார்கள். உங்களைக் கண்டதும் கொஞ்சம் மன ஆறுதல் ..'

"எனக்கும் தான் வீட்டில் இருக்கப் பிடிக்கவில்லை. அவ வீட்டில்தான். பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் ஒரு மாற்றத்திற்காக வந்து விட்டேன். வழியில் வற்றங்களைக் கண்டேன் ரயர் மாற்றிக் கொண்டிருந்தான். அநேகமாக இனி வந்துவிடுவான் ''

"ஓ வயல்கள் இன்னும் உழுபடவில்லை. உசலுக்கு அனுப்பினேன். பிளாஸ்கில் கோப்பி இருக்கின்றது. உங்களுக்குக் கோப்பி பிடிக்கு மென்று அவர் எப்பவோ சொன்னது இப்பவும் நல்ல ஞாபகம் ''

“அது சரி தூன். இன்று பூரா உன்னுடன் இங்கு தங்கி நாளைக்காலைதான் வீடு போவது என் எண்ணம். உங்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லைத்தானே”

“எனக்கொரு ஆட்சேடனையும் இல்லை. இது உங்கள் நண்பரின் வீடு. உங்கள் வீடு மாதிரி. பொழுதுபோக வீடியோ, வில் போட்டுப்பார்க்க நல்ல படங்கள் இருக்கின்றன. ரெவிலிசன் இருக்கிறது.”

“அது சரி... எனக்குப் பொழுது போக இவற்றைக் காட்டினிட்டு நீ என்ன செய்யப் போகிறோய்...”

“ஓ... நானு... நான் ஒரு இடமும் போகவில்லை. உங்களுக்காக பிரத்தியேகமாக ஏதாச்சம் சமைக்கலா மென்று...”

“தேவையில்லை. கோப்பியும் வேண்டாம். இன்று சனிக்கிழமை கூடுதலாக நானும் உனது கணவரும் என்ன பாவிப்போம் என்று உங்குத்தெரியும்...”

“ஓ... நீங்கள் இன்னும் மாறவேயில்லை. என் நுடைய கணவர் என்னைவிட்டுப் போனதற்குக்கார ளம் இந்தக்குடிதான். அல்லாவிட்டால் அளவுக்கு மிஞ்சிக் குடித்துவிட்டு காரோட்டி மோதி இறந்தி ருக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் நீங்கள் கொஞ்சம் கவனம்... ஓர் அளவுடன் நிறுத்திவிடுவீர்கள்...”

“நீ பாவிக்கவில்லையா தூன்”

“வேண்டாம்... அவரின் பிரிவுக்குப் பின் நான் அதிகம் குடிப்பதில்லை. ஆனாலும் உங்களுக்காக கொஞ்சம் எடுக்கிறேன். நீங்கள் ஆரம்பியுங்கள். ஒருநிமிடத்தில் சமையலை ஆரம்பித்துவிட்டு வருகின் றேன்.”

போனகிழமை ‘ஸ்வேயின்’ வந்திருந்தார். அவரும் இவரைமா திரித்தான் சனிக்கிழமை வந்தவர் னாயிற்றுக்கிழமைதான் போவேன் என்றார். நான் மறுக்கவில்லை. எனது கணவர், அவரது நெருங் கியநண்பர். எப்படி மறுக்கமுடியும். அவரது யோசனையாகவே இருக்கும் எனக்கு, அவருடைய நண்பர்கள் வந்துபோவது விருப்பம்தான். ஆனாலும் அவர்கள் தங்களது அருமையான சனிக்கிழமையை என்னுடைய வீட்டில்தான் கழிக்க விரும்புகிறார்கள். இன்று வந்த ‘மத்தியாசன்’ கூட வந்தவுடன் கேட்ட கேள்வி இரவை இங்கு கழிக்க எனக்கு ஏதாவது ஆட்சேபனையா என்றான். என்னவோ இன்று மத்தியாசனுடன் கதைத்தபடி பொழுதைப் போக்காட்டுவது அவருடன் வாழ்ந்து இருபத்திரெண்டு வயதுக்குள் இரண்டு பிள்ளைகளையும்பெற்று, முப்பத்திரெண்டு

வயதில் அவரையும் இழந்துவிட்டேன். மத்தியாகன் எப்படி இருந்தாலும், ஒரு விருந்தாளி இப்போ. அவரைத் தனிமையில் ஹோலில் அமர்த்திவிட்டு, சமையலில் அதிக நேரம் போக்காட்டுவது சரியில்லை. ஒரு மாற்றத்திற்காக வந்தவரை தனிமையில் விடுவதும் சரியில்லை.

“ மன்னிக்கவும். சமையல் அறைக்குள் போனால் பல யோசனை... நிங்கள் இன்னும் ஆரம்பிக்கவில்லையா...”

“எப்படி ஆரம்பிப்பது ஒரு பாடனர் இல்லாமல். குடிப் பது தேவையில்லாத கதைகளைக் கதைத்து, கவாரண்யமாகப் பொழுது போக்கத்தானே. இறந்துபோன உனது கணவனை நினைத்து மனதுக்கு வேதனை அளிக்காதே. அவன் நல்லவன், நல்ல இடத்துக்குப் போய்விட்டான். வழக்கம் போல் குடி. அதிகமாகக் குடித்தால் மூளை மயங்கும், இதனால் மனதில் கவலை தெரியாது.”

"பெரிய பாதிரி மாதிரி புத்திமதி சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள்..."

"வேறு என்ன... உனது சந்தோஷம் தான் எனது சந்தோஷம். ஏன் தள்ளியே இருக்கிறுய் அருகில் வரலாமே..."

“ கார்ச் சத்தம் கேட்கிறது... ஹன்சன் மசலுக்குப் போனவன் வந்துவிட்டான் போல...”

“வழியில் அவனைக்கண்டேன். ரயர் மாற்றிக்கொண்
டிருந்தான் ”

“ வேலையில் கொஞ்சம் கடுமடியவில்லை. இருந்தாலும் “ யாரோச் சொல்கிறாய் ..”

“ பலசாலி என்கிறோய், எப்படிக்கண்டாய்...”
 “ அவன் செய்யும் வேலை எனக்கல்லவா தெரியும்.
 நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருங்கள். இதோ வந்துவிடுகிறேன்”

ஹன்கள் உண்மையிலேயே நல்ல பையன். சுறுசுறுப் பில்லையே ஒழிய மற்றும்படி சொல்வதெல்லாம் செய்வான். வயது பத்தொன்பதுதான். ஆனாலும் பெரியதீள் மாதிரி வளர்த்தியும் தேக்கக்ட்டும். அவருடைய செத்தவிட்ட நூத்து ஆடி எல்லா அலுவல்களும் பார்த்தான். எங்கள் சுறுக்கு ஆடி ஆடி எல்லா அலுவல்களும் பார்த்தான். எங்கள் பண்ணையில் வேலை செய்தாலும், எங்களில் ஒருவனுக்கேவே இருந்து வருகிறான். அவர் செத்து மூன்று மாதம் கூட இருந்து வருகிறான். ஒரு நாள் குளித்துவிட்டு உடுப்பு மாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். ஹன்கன் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு என்னோ வந்தான். அவனைப் பொருட்படுத்தாது என்னுடையபாட்டுக்கு உடுப்புமாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். என்னேன் மெல்லாம் அவன் வளர்ந்திருந்தாலும் சிறுபையன் என்றுதான். அருகில் வந்தவன், முற்றிலும் எதிர்பாரா தவிதமாக என்னைக் கட்டி அணைத்து முத்தமிடத்தொடங்கி விட்டான். கோபம் திரும்பட்டும் அவனைப் பேசினேன்.

அவன் அதைப்பொருட்படுத்தவே இல்லை. அவன் சொன்னவார்த்தை இதுதான், “ தான்... உன்னால் எத்தனை நாளைக்கு என்று உனது கணவனை நினைத் துக் கொண்டிருக்கமுடியும். அவர் என்ன திரும்ப வரவா போகிறார்.”

எனக்கு என்ன சொல்லுதென்று தெரிய வில்லை. பேசாமல் போய் அமர்ந்துவிட்டேன். நாட் செல்லச் செல்ல நான் எனது கணவனை மறந்துவிடுவேன் என்று என்னினார்களோ என் எவோ தெரியவில்லை. தங்கள் அருமையான சனிக் கிழமைகளை இங்குதான் கழிப்பேன் என்று அவருடைய பழைய நண்பர்களும் கூறுகிறார்கள். வீட்டிற்கு வரும் விருந்தாளிகளை எப்படி என்னால் வேண்டாம் என்று தடுக்கமுடியும். முன்பு அவர் இருக்கும்போதே அடிக்கடி வந்து போனவர்கள். இந்தக் ரூண்சன் சின்னப் பையன் போவிருந்தாலும் பொல்லாதவன். அவருடைய நண்பர்கள் யாராகுதல் வந்தால் அடிக்கடி தேவையில்லாமல் அது இது என்று சாட்டிக்கொண்டு நான் அவர்களுடன் உல்லாசமாக இருக்கிறேன இல்லையா என்று நோட்டம் விட்டுக்கொண்டே இருப்பான். இன்று மத்தியாசன் வந்து இருக்கிறார். கண்டிப்பாக அவன் நான் என்ன செய்கிறேன் என்று நோட்டம் விட்டே திருவான். அவனது சந்தேகங்களும் பார்வைகளும் மிகவும் கூடாத பழக்கம்.

“ ரூண்சன் காலையில் போன நீ இப்போதுதான் வருகிறுயா...”

“ காற்றுப் போய்விட்டது... ஏன் மத்தியாசன் என்னைக் கண்டுகொண்டு வந்தார். சொல்லவில்லையா ?”

“ வழி வழியே என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு சொல்லவா மத்தியாசன் இங்கு வந்தார். கேட்டால் தேவையானதை மட்டும் சொல்வதுதானே. தேவையில்லாததில் ஏன் பிரவேசிக்கிறுய்.”

“ சரி... பிளாஸ்கில் கோப்பி இருக்கிறதா? ”

“ இருக்கு... உள்ளே மத்தியாசன் இருக்கிறார். அவரைத் தொந்தரவு செய்யாமல் குடித்துவிட்டு வா. ”

எனக்குத் தெரியும். அவனுக்கு ஒரு களைப்பும் இல்லை. சும்மா மத்தியாசன் என்ன செய்கிறார். நாங்கள் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று நோட்டம் விடத்தான் உள்ளே போகிறார். சந்தேகப் புழு.

“ தான்... நீ ஒரு கிளாசுடன் நிறுத்தி விட்டாயே... எடேன். சந்தோஷமாயிருக்கும் ”

“ இல்லை.. போதும்.. சந்தோஷம்..... அதன் அர்த்தத்தையே மறக்கப்பண்ணி விட்டானே ஆண்டவன் ”

“ நான் வந்தது உனக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரவில்லையா. தான் .. என்னிடம் நீ எடோ ஒரு வகையில் இன்பத்தை எதிர்பார்க்கவில்லையா. உனது பிள்ளைகள் கெதியாக வளர்ந்துவிட்டார்கள். உனக்குத்தான் வயதே போகவில்லை. கவலை மட்டும் இல்லை என்றால் உனது முகம் எவ்வளவு பிரகாசமாய் இருக்கும்.”

“ எனக்கு ஏன் இனி அழகு உண்மையில் நீங்கள் வந்தால் மனஆறுதல் அடைகிறேன். ஆனால் உங்களிடம் எந்த வகையில் இன்பத்தை எதிர்பார்ப்பதென்றுதான் புரியவில்லை.”

“ இல்லை. நீ பொய் சொல்கிறோய். உனக்கு என்னை புரிகிறது. புரியாததுபோல் நடிக்கிறோய். உனது கணவனை நினைப்பதால்தான் இந்த நடிப்பெல்லாம் ”

“ உண்மைதான். ஆனால் நாங்கள் இருவரும் நண்பர்கள். நண்பர்களாகவே பழகுகிறோம்.”

“ நான் உன்னை விரும்புகிறேன். உன்னேடு இன்பமாக இருக்க ஆசைப்படுகின்றேன். இதனை நீ எனது வாயால்தான் கேட்டு அறிய வேண்டுமா ?”

“ நான் எனது அன்பான கணவருக்கு மதிப்பளிக்கிறேன். அவரை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இன்னேருவருடன் என்னால் வாழுமுடியாது.”

“ சரி, இனி சாப்பிடலாம் வாருங்கள்...”

“ இல்லை.. உன்னுடைய சம்மதம்தான் முதல் எனக்குத்தேவை.”

“ அதுதானே சொல்லிவிட்டேன்... மத்தியாசன் நீங்கள் என்னை மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துவது உங்கள் ஆஸ்மைக்கு அழகல்ல.”

“ தான்... நன்றாக யோசி... உன்னால் எத்தனை நாளைக்கென்று இப்படியே இருக்கமுடியும்.”

“ பத்தொன்பது வயதுப் பையன் ரூண் சன் கேட்ட இதே கேள்வியைத்தான் நீங்களும் கேட்கிறீர்கள். நீங்களே இதற்கு விடையையும் தேடிக்கொள்ளாதீர்கள். ம்... டிராக்டர் சத்தம் கேட்கிறது. ஹன்சனும் வந்துவிட்டான். வாருங்கள் எல்லோருமாகச் சாப்பிடலாம்.”

“வேண்டாம் நான் வருகிறேன். ஹன்சன் வேலைசெய்துவிட்டு வந்திருக்கிறோன். அவனைத் தாமதிக்க வைக்காதே. நீயும் அவனுமாகச் சாப்பிடுங்கள்..”

“மத்தியாசன் எனது மனதை நோகப் பண்ணுதிர்கள். உங்கள் நண்பரின் வீடு இது... கொஞ்சமாவது சாப்பிட்டுவிட்டுப் போக்கள்..”

“நான்தானே சொல்லிவிட்டேன். என்னை வற்புறுத்த வேண்டாம்..”

“இன்று இரவு தங்கி நாளைக்காலைதானே போவேன் என்றீர்கள்..”

“ஓ... அது வரும்போது. இப்போது எனது மஜீவியின் யோசனை வந்துவிட்டது. எனது மஜீவிக்கு உன்னைப்போல் சவக்காலை மண்ணுக்குள் உக்கும் உடலை எண்ணிக் கவலைப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை.... .”

“நிறுத்துங்கள் மத்தியாசன். நீங்கள் போகலாம் .. .”

“ஹன்சன்... சாப்பிடமுதல் விளகி எடுத்துப் பழகாதே. இதனால்தான் பின்பு சிலர் குடிகாரராவது..”

“ஓவ்வொருநாளும் தான் எடுக்கிறேனே, இன்றுமட்டுமென்ன புதுப்புத்தியதி. அதுசரி, மத்தியாசன் காரில் பறந்தபோருரே... என்ன விசியம்..”

“என்னவோ யாருக்குத் தெரியும்... ஏதோ அவசர அலுவலாம்..”

“சாப்பிடாமல் போகிறோ. நீ சாப்பிடச் சொல்லவில்லையா... ?”

“நீ இந்தக் கதைகளை விட்டுவிட்டுச் சாப்பிடு... உனக்கேன் இதுவெல்லாம். ஹன்சன் சாப்பிட்டதும் நீ போய் வயலை உழு. நான் சவக்காலைக்குப் போய் மலர்வைத்துவிட்டு வரப்போகிறேன்..”

ஓ! அங்குதான் என் புனிததெய்வம் நிரந்தரமாக உறங்குகிறது.

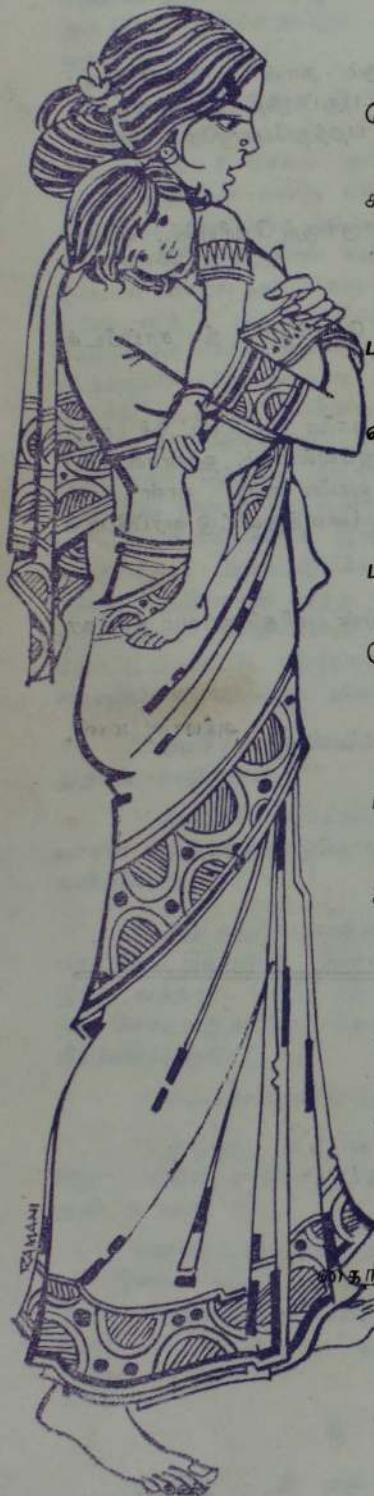
(யாவும் கற்பனை)

— அரியால் மாலி.

தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர் ! — அந்தக் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் !
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர் ! — இன்பத் தமிழ் எங்கள் சமுகத்தின் விளைவுக்கு நீர் !
தமிழுக்கு டண்மென்று பேர் ! — இன்பத் தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர் !
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர் ! — இன்பத் தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர் !

— பாரதிதான்

அனுவரத்தும் நூஞ்சும்

பொன் மகளே நீ வளர்ந்து பேதையாகி(ப)
புவியெல்லாம் புகழும்படி வாழவேண்டும் - என்
கண்மகளே என்கனவை நனவாய் ஆக்கி
களிகர வழிபலவும் செய்ய வேண்டும்.

பத்துமாதம் உன்னை நான் நொந்து பேற்றேன்
பல்வேறு துண்பத்திலும் பட்டுத் தோய்ந்தேன்
என்வயிற்றில் நீ இருந்து உன் இடதுகாலால்
இடித்த இடி பொறுத்ததெல்லாம் இதற்காகத்தான்.

மாம்பழுத்துச் செந்திறமோ உந்தன் கண்ணம்
மானினத்து மருட்சியதோ உந்தன் பார்வை
தேன்குடத்துச் சுவை எல்லாம் ஒன்று கூட்டி
வானின்று வந்தவளே வளராய் வளராய்.

மல்லிகையின் நறுமணமே நித்திரைகொள் - தமிழ்
சொல்லினது சுவைமகளே நித்திரைகொள்
நல்லினத்துச் செந்தெல்லே நித்திரைகொள் - என்
நலம் சிறக்க வந்தவளே நித்திரைகொள்.

ஆரமுதே முத்தே என் ஆரணங்கே தேனமுதே
தானைத் தவமிருந்து வந்துதித்த தாரணியே
ஆராரோ கண்ணுறங்கு என் ஆரமுதே கண்ணுறங்கு
மாமன் வருவான் என் வான்மதியே கண்ணுறங்கு,

ஏதநிறையப் பொன் வளையல் - உன்கால்களுக்குப் போற்சதங்கை
கைவிழிக்கு வான்கருமை உன்மலரிதட்கோ தேன்முத்தம்
அள்ளி வருவாண்டி அவன் வரவோ நாளிருக்கு
அது வரைக்கும் தூங்குமதி! அடுத்தபடி பார்த்திடலாம்.

- திருமதி. நிர்மலா தீத்திவிநாயகநாதன்

தீபாவளி விழாவில் இசைமழு பொழியும் எம் கலைஞர்கள்

நத்தார் திருநாளில் சிவன்தியார் குழாம் ஒன்று
“பாலங் பிறப்பு” என்னும் விடையம்பற்றி
விவரவூட்டு நிமுக்குவின்றது.

வசைப்புவன் காளமேகம்

இனிக்கும் தனிப்பாடல்கள் பாடியவர்களில் முன்வைத்துப் போற்றத்தக்க வர் காளமேகப் புலவர். சிலேடைப் பாக்கள் பாடுவது புலவரின் தலைசிறந்த ஆற்றலாகும். வசைபாடுவதில் வஸ்லவராயிருந்தமையால் ‘வசைப்புவன்’ என வர்ணிக்கப்படும், இவரது பாடல்கள், சிந்தனைக்கும் அறிவுக்கும் பெருவிருந்து. நகைச்சவையும், ஆழமான சருத்துக்களும் படிப்போர் மனதைக் கொள்ளை கொள்வனவாகும். புலவரைன் நெஞ்சைவிட்டகலாத தனிப்பாடல்களில் சில பாடல்கள் :

ஒருநாள் விநாயக வழிபாடு செய்யும் பொருட்டு கோவிலை அடைந்த புலவர், விநாயகப் பெருமான் எவிவாகனம் மீதேறி வீதிவைம் வருதல்கண்டு,

“ மூப்பான் மழுவும் முராரிதிருச் சக்கரமும் பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சோ - வாய்ப்பார் வளிமிகுந்த மும்மதத்து வாரணத்தை ஐயோ எவியிழுத்துப் போகின்றதே! ”

ஐயோ, என் கொடுமை இது. வலிமிகுந்த மும்மதங்களையுடைய யானை ஒன்றை அற்ப பிராணியாகிய எலி இழுத்துக்கொண்டு போகின் றதே! இது பற்றி நீதி நியாயம் கிடையாதா? சிவனுடைய மழுவும், விஷ்ணுவினது சக்கராயுதமும், பிரமனது தண்டமும் எங்கே போய்விட்டன. அவற்றையாராகுதல் அவர்களிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்களோ! (விநாயகருக்கு யானை முகம் இருப்பதால் யானை என்று நயமாகக் கூறுகிறோர்.)

முராரி - விஷ்ணு, பார்ப்பான் கதை - பிரம்மனது தண்டம், வாரணம் - யானை)

சஷ்டியில் முருகக்கடவுளானவர் தமது வலப் பக்கத்தே சிவனும் உமாதேவியும் இடப்பக்கத்தே திருமாலும் விநாயகருமாக வரிசையாய் குடும்ப சமேதராய் வீதிவைம் எழுந்தருளி வரக்கண்ட புலவர் கேவிச் சிரிப்பொன்று சிரித்து,

“ அப்பன் இரந்துண்ணி; ஆத்தாள் மலைதீவி ஒப்பரிய மாமன் உற்றிருடி - சப்பைக்கால் அன்னன் பெருவயிறன்; ஆறுமுகத் தானுக்கிங்கு என்ன பெருமை இது ”

முருகனுக்கு இது என் பிடிப்பாத பெருமேயா நான் அறியேன். இவன் அப்பனுகிய சிவனே இரந்துண்டு வாழும் பிச்சைக்காரன். தாய் மலைக்குறத்தி. தாய்மாமனே உறிட்டி வெண்ணெய் திருடிய திருடன். இவன் தமையனே சப்பைக்காலையுடைய பெருவயிற்று விநாயகன். இப்படி இவன் குடும்பப் பெருமை உலகறிய இருக்க, இது என்ன மாணங்கெட்ட ஊர் கோலமோ?

●
திருமலைராய மன்னனுடைய அவைப்புலவர் கட்டுக்கும், காளமேகனார்க்கும் நடந்த போட்டியில் அவர்களில் ஒருவன் பாம்புக்கும் - எலுமிச்சம் பழத்துக்கும் உவமை கற்பித்துப் பாடல் பாடச் சொல்ல புலவர் பாடியது.

“ பெரியவிடமே சேரும், பித்தர்முடி யேறும் அரியுண்ணும், உப்புமேலாடும் - எரிகுணமாம் தேம்பொழியும் சோலைத் திருமலைராயன் வரையில் பாம்பு மெலுமிச்சம் பழம் ”

தேன் சொரியும் சோலை சூழ்ந்த திருமலை ராயனுடைய வரையிலே பாம்பானது, மிக்க விடம் உடையதாய் இருக்கும். சிவனது முடி மேலும் ஏறி இருக்கும். காந்தை உட்கொள்ளும். அதனால் உடலுப்பும். மேலெழுந்து ஆடாநிற்கும். கோபித்துச் சீறும் குணமுடையதாயிருக்கும்.

எலுமிச்சம்பழம், பெரிய இடங்களுக்குச் சம்பிரதாய பூர்வமாக எடுத்துச் செல்லப்படும். பித்தம் கொண்டவர்கட்டு அது இறங்க சாறு பிழிந்து பூசப்படும். ஊறுகாய்க்காக்க கருவி யொன்றிலூல் அரியப்படும். மேலே புப்புப் போட்டுக்குலுக்கப்படும். காயங்களில் பட்டால்

எரிவுக்குணத்தை உண்டாக்கும். இக்குணங்களால் இரண்டும் ஒத்தவையே.

பின்னும், அவர்களில் ஒரு புலவர் தெங்காய்க்கும் - நாய்க்கும் சமத்துவம் கற்பித்துச் சிலேகித்துப்பாட என்னும் பாடியது.

“ ஒடு மிருக்கு மதனுள்வாய் வெளுத்திருக்கும் நாடுங் குலைதனுக்கு நானுது - சேடியே!
தீங்காய் தில்லாத் திருமலீராயன் வரையில் தெங்காய் நாயுந் தெரி ”

திமை என்பதை நாடாத திருமலீராயனது வரையிலே தேங்காயானது நார்மட்டுமென்றி ஒடும் உடையதாயிருக்கும். உடைத்துப் பார்த்தால் அதன் உள்பக்கம் வெளுத்திருக்கும். அதிகமாகக் காய்த்திருக்குமேயன்றி அது தாங்குமோ தாங்காதோ என்று அஞ்சிக் குறைந்திராது.

நாய் சிலவேளைகளில் அங்கும் இங்கும் ஓடித் திரியும். சிலவேளை இருந்த இடத்தே இருக்கும். அதன் உள்வாயோ வெளுத்து இருக்கும். யாரா வது புதியவர்களைக் கண்டால் உற்றுப்பார்க்கும், பின் குரைக்க ஆரம்பிக்கும். அப்படிக் குரைப்பதில் வெட்கப்படமாட்டாது.

அதே அவையில் இன்னொரு புலவர் ‘கரி’ என்று எடுத்து ‘உமி’ என்று முடி என்னும்,

“ கரிக்காய் பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத் தீய்த்தாள் பரிக்காயைப் பச்சடியாய்ப் பண்ணினாள் - உருக்க முள்ள அப்பைக்காய் நெய்துவட்டலாக்கினாள் அத்தை மகன் உப்புக்காண் சீச்சி! உமி ”

(கரிக்காய் - அத்திக்காய், கன்னிக்காய் - வாழூக்காய், பரிக்காய் - மாங்காய் பைக்காய் - கத்தரிக்காய்)

இருமுறை புலவர் சத்திரம் ஒன்றின் பந்தியில் இருந்து உணவு உண்டு கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர் எதிரே இருந்து உண்ட சோழியப்பிராமணனது குடுமி அவி மீந் து அவன் இலையில் விழி, அதை அவன் எடுத்து உதற, எச்சில் சாதம் புலவரின் இலையில் விழுந்துவிட்டது. இதனால் பெருஞ்சினங்கொண்ட புலவர்,

“ சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா! சோற்றுப் பொருக்குலர்ந்த வாயா! புலையா! திருக்குடந்தைக் கோட்டானே! நாயே! குரங்கே! உணையொருத்தி போட்டானே வேலையற்றுப் போய் ”!

சோற்றுப் பொருக்கைகள் காய்ந்து வாயில் ஒடிட்கொண்டிருப்பவனே, கீழ்மகனே, திருக்குடந்தையில் இருக்கும் கோட்டானே, நாயே, குரங்கே உன்னையும் ஒருத்தி வேலையற்று இந்த மண்ணில் போட்டுத் தொலைத்தானே.

பின்னும் ஒருமுறை நாகபட்டினத்தில் ‘சாத்தான்’ என்பவனது அன்னச் சத்திரத்தில் உணவுக்காக அதிகநேரம் காத்திருந்து, பின் சாப்பிட்ட பொழுது பொறுமை இழந்து நிந்தித்துப் பாடிய,

“ கத்துக்கடல் குழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில் அத்தமிக்கும் போதில் அரிசிவரும், - குத்தி உலையில் இட ஊரடங்கும் ஓரகப்பை யன்னம் இலையிலிட வெள்ளி எழும் ”

சதா இரைந்துசொண்டிருக்கும் சடவால் சூழப்பட்ட நாகபட்டினத்தில் இருக்கும் காத்தன் என்பவனது அன்னதான மடத்துக்கு உணவு உண்ண வருபவர்கட்டுச் சோறு சமைப்பதற்காக வரும் அரிசியோ குரிய அஸ்தமன நேரத்தில் வந்துசேரும். அதைக் குத்தி உலையில்போட ஆரம்பிக்கையில் ஊர் உறங்கும் நேரமாகிவிடும். அதில் இருந்து ஓர் அகப்பை சோறு எடுத்து இலையில் உண்பவர்கட்காகப் பரிமாற ஆரம்பிக்கும் பொழுது விடியும் நேரமாகிவிடும் (விடிவெள்ளி எழும் நேரமாகிவிடும்)

இதைக் கேள்வியுற்ற காத்தான் என்பவன் புலவரின் நித்தனை பொறுக்காது அவரிடம் மிகுந்த துக்கத்தோடு முறையிடலும் அவன் வேண்டு கோருக்கிறங்கி துதியாகவும் அதையே பாடினார். சாம காலத்திலும் அரிசி வந்து கொண்டே இருக்கும். அதனைச் சுத்தி செய்து சமைக்கச் சமைக்க ஊரார் யாவரும் உண்டு மகிழ்வார்கள். இலையில் இடும் அன்னத்தின்பிரகாசத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தில் விடிவெள்ளியானது இதன் வெண்மைக்கு முன் தனது பிரகாசம் எவ்வளவென்று வெட்கி ஓடிப்போய்விடும் - என்பதாம்.

பூர்வங்கத்து வெணவர் ஒருவர் காளமேசனு
ரைப் பார்த்து, எங்கள் திருமால் உலகத்தை
ஒருமுறை உண்டாரல்லவா? அப்போது சிவன்
எங்கே இருந்தார்? என்று கேட்டார்.

அதற்கு,

அருந்தினு எண்டமேலா மன்றுமா லீசன்
இருந்தபடியே தென்றியம்பப் - பொருந்திப்
பருங்கவளாம் யானைகொளப் பாகனதன் மீதே
இருந்தபடி ஈசனிருந்தான்.

யானை ஒன்று பெரிய விளாங்கனி ஒன்றை
எடுத்து உண்ணும்பொழுது அதன் மேலிருக்கும்
பாகன் என்ன செய்வான். அவனிடத்து ஏதும்
மாற்றங்களோ, அசைவுகளோ ஏற்படுமா?
இல்லையே. அவ்வாறே எங்கள் இறைவனும்
இருந்தான் என்பதாம்.

தேவியின் அருள் பெற்று மழை பொழியும்
மேகமாய்க் கலிமழை பொழிந்த புலவரின்
பாடல்கள் வசைமட்டுமின்றி, இலக்கிய விருந்து
துண்பவர்களின் நெஞ்சங்கள் மகிழும் இனிமையும்,
வளமையும் கொண்டவை.

— ‘தயா’

கனியிடை ஏறிய களையும் — முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய தேனும் — காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய சுவையும்,
நனிபசு பொழியும் பாலும் — தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்,
இனியன என்பேன் எனினும், — தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்மர்!

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் — பசுநெய்
தேக்கிய கறியின் உகையும்,
தன்னிகர் தானியம் முதிரை, — கட்டித்
தயிரொடு மிளகின் சாறும்,
நன் மதுரஞ்செய் கிழங்கு — கானில்
நாவிலினித்திடும் அப்பம்,
உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! — உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே!

— பாரதிதாசன்.

சூரியகாந

மாசி மாதக் கடுங்குளிர். ‘ஓஸ்லோ’ மகளின் மேல் ஒரே வெண்பனிப்போர்வை. இயல்பாகவே அழகானவள், வெண்பட்டாடை போர்த்து, கண்ணுக்கெட்டியதாரம் வரை எழில் தெய்வமாய் அவள் பரந்து வியாபித்திருந்தது அவள் அழகை மேலும் மெருகூட்டியது. இவ்விழைக்கப் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டே விட்டை அடைந்தாள் கமலா. இக் கடுங்குளிலும் இப்பேரெழில் அவள் உள்ளத்தில் இன்பக்கினுகினுப் பையே உண்டாக்கியது.

விட்டை அடைந்து சமையலை ஆரம்பிக்கும் போதே, வழக்கமாக அவளுக்கு ஏற்படும் அந்த நினைப்பு!

ஓ! மணமாசி ஆறுவருடமாகியும் குழந்தைச் செல்வம் அற்ற அந்தக் குறை அவள் நெஞ்சில் முள்ளாய் நெருடியது.

ஆண்டவனே எனக்காக இல்லாவிட்டாலும், சிறு குழந்தைகளைக் கண்டால் தன்னையே மறந்து வாரி எடுத்துக் குதூகவிக்கும் என் கணவருக்காகவாகுதல் உன்கண்ணைத் திறக்க மாட்டாயா?

சமையலை முடித்து உணவுவகைகளை மேசைமேல் பரப்பி வைத்துவிட்டு அவன் வருகைக்காக்க காத்து இருந்தாள். வீடு திரும்பும் நேரமாகியும் அவளைக் காணுமையினால் கடிகாரத்தைப் பார்ப்பதும், யன்னால் வழியாக வெளியே பார்ப்பதுமாக இருந்தாள். சிறிது நேரத்தில் அவன் வருகையால் மலர்ந்த அவள், அவன்முக மாற்றத்தினால் வாடினாள். பசியுடன் வந்திருப்பான் என்னினைத்து உடன் உணவு பரிமாறினான். வழமையாகக் குதூகலமாய் இருப்பவன் இரண்டு நாட்களாய் சோகத்தில் ஆழந்திருப்பது அவளுக்கு வேதனையைத் தந்தது.

அவளுக்கு குழந்தை அற்ற வேதனை தான் நெஞ்சில் நெருடுகிறது, அதனால்தான் என்னுடன் முகம் கொடுத்துப் பேசுகிறுன்

இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்த அவள் “குழந்தை இல்லை என்பதற்காகத்தானே என்னை வெறுக்கிறீர்கள்” என்று கேட்டும் விட்டாள். அவனே வரட்டுச் சிரிப் பொன்றை உதிர்த்துவிட்டுத் தொடர்ந்தான். “கமலா, என் தமிழன்னையின் குழந்தைகள் அடிப்படைக்கிறார்களே உதைபடுகிறார்களே, அழிகிறார்களே. அதைப்பற்றித்தான் என் கவலை எல்லாம். ஆண்டத் தமிழினம் அதன் ஒற்றுமை இன்மையாலும், இன் மொழிபயற்று இன்மையாலும் வழுவிழுமின்து அடி, உதைக்கு அஞ்சி வாழும் நிலைக்கு வந்துவிட்டதே. இதைவிடக் கவலை வெறு என்ன வேண்டும் ஒரு தமிழ்மகங்கு. அங்கு சென்ற வாரம் நடந்த இனவெற்றியால் எத்தனையோ தமிழர்கள் அழிந்துவிட்டார்களாம். அவர்களது வீடு வாசல் - உடமைகள் சூறையாடப்பட்டு விட்டதாம். அவர்களுக்காக ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விட்டு என்ன பயன் கமலா?

திடமான செயல் ஆக்கங்களே எமது தமிழகத்தின் திறவுகோல்!

என் நண்பர்களை எல்லாம் சந்தித்து விட்டு வருகிறேன். எங்கிருந்தாலும், எப்போதென்றாலும் எங்கள் இலட்சியத்தை நோக்கி வீறுநடைபோட உண்மையான செயல்திறன் நம்மிடையே வேண்டும்.

ஆம்! தரமான செயல் ஆக்கங்களே எம் இலட்சியத்தின் திறவுகோல்.’

ஏன்றாலும் இந்த இதிட?

அதிகாலை எழுந்து அவன் அடுப்பை மூட்டி
அனல் தட்டும் வரை பொறுக்காதவதிப்பட்டு
நகச்குட்டில் தேயிலையை போட்டு ஆட்டி
நாவடியில் அதை ஊற்றி உள்ளே விட்டு

பழசான பானையையும் அலசி ஆட்டி

‘பகல் உணவு’ என்று ஒரு செம்பில் ஊற்றி
குதிக்காலும் தழுவவொட்டா வேகம் கொண்டு
குதித்தோடி வருசின்றுன் யலை நோக்கி...

இரவெல்லாம் பெய்த பனி வரம்பின் மேலும்
இலைகளிலும் - நுனிப்புல்லின் முனைப்பில் நின்றும்
மளமளைன்று மதாளித்து செழுமை ஏற்றி
வருவஞ்சுப்பை வரம்புக்கட்டுத் தந்து நிற்க...

சிதறிவரும் குளிர்காற்று உடலைவாட்ட

சிற்றுடைதனை அவிழ்த்து உடலைப்போர்த்து
கடுகிவரும் சிந்தனையில் மனதைவிட்டு

கற்பணையில் மிதந்துவரும் அவ் ஏழை உள்ளம்

என்றிலைமை இப்படியே இருந்து போமோ
எதிரவரும் சித்திரையாள் அருள் செய்யாளோ
முதலாளி மனம்விட்டுச் சொல்லி விட்டார்
முந்நாறு ரூபாய் இம் மாதக் கூலி என்று...

ஆகையினால் —

பாரிச நோய் கொண்டு விட்டில் படுக்கைமேலே
பாய்தனுக்கும் பாரமாய்ப் பதைத்துவாடும் — என்
பங்காளை - நேசத்தைப் பாதம் தொட்ட
மங்கைக்கு வைத்தியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

எண்ணங்கள் அவன் நடையில் விரைவுகூட்ட
எடுத்து வைத்த அடுத்த அடி வரம்பை மீற
பனிநீரும் பச்சிலையும் உராய்வைப்போக்க
வழுக்கி விழுந்தவன் மேலும் அறிவு சோர்ந்தான்

கேள்வியற்ற முதலாளி கொதிப்புக் சொன்னான்
கேடுகெட்ட கூலிப்பயல் - வேலைநேரம்

தன்னுடலை முறிக்கவில்லை என்னுடலைத்தான்
தரைமீது கிடத்தி விட்டான் என்று வைதான்

வலப்பக்கம் இருந்த நோய் இடதுமாகி
வாழவொட்டா நிலை அடைந்தாள் அவன் மனைவி
ஏழைகளின் வாழ்க்கைகளிலை இவ்வளவே
ஏன்தானே இந்தவிதி ஏழைகட்டு!

— திருமதி. புஸ்பா அமரசிங்கம்

Well Irrigation for Food Production in Vanatha Villu Area of Sri Lanka.

MOST of the irrigation schemes in Sri Lanka, are confined to the exploitation of surface water supplies. The use of ground water from dug wells for irrigation has been the practice mainly in the Jaffna peninsula. Varatha Villu ground water basin in Puttalam district has already been fully investigated by the irrigation department. But no planned development of ground water has been taken up, studies made by irrigation department had indicated good water bearing zones in an area of about 20 sq. miles. The miocene limestone aquifer found in this area has a thickness of about 200 ft. and the added advantage is that the sandstone layer, found below the limestone layer has also a very high water bearing capacity.

The potential ground water basin lies between the 12th mile post and the 17th mile post on Puttalam, Manner old road, and the area extends towards the coast on the west and upto about 1 mile to the last of this main road. Which the total extent of the potential ground water basin underlies an area for development of tube wells may be about half of this extent. Thus the ground water potential area is about 13000 acres of which the most productive area for the development of wells consists of about 7,000 acres.

It has been found feasible to have a well field of about 40 - 50 wells in the productive area. According to the irrigation engineer it may be possible to increase the number of wells after observing the behaviour of the aquifer for a period of 4 to 5 years. Each well requires a total depth ranging from 300 to 500 ft. to top ground water from the limestone aquifers and the water levels could range from about 80 to 100 ft.

from the ground water surface. Water quality in chlorides ranges between 300 - 500 P.P.M (parts per million). The wells would require deep well submersible pumps of average capacity of 200 gal/min. A well in this basin will have a yield capacity to meet the requirement of about 30 to 40 acres generally under cash crops.

Import substitution in subsidiary food crops is a vital element in the national agricultural development plans of the government. A part from its impact on employment it is one of the most significant means by which the country's meagre foreign exchange resources could be conserved and utilized for development. The expenditure on foreign exchange on Pulses (i.e. green gram, Black gram, dhal) Onions and Chillies in 1970 was approximately Rs. 140 million. Though the potential exists locally for the cultivation of these crops, yet lack of such cultivation according to the needs of the country has resulted in import of very large quantities. This is to be rectified by cultivation of these crops in additional areas with assurance of irrigation facilities since the rains alone cannot be depended upon.

As a measure of import substitution and also due to foreign exchange constraints the government in 1968 completely prohibited the import of Potatoes for consumption purposes. However present local production which is about 630,000 cts, per annum is not keeping pace with the increase of population and demand. The department of agriculture in a 5 years plan envisages the expansion of the cultivation from the existing 8,000 acres to 12,000 acres.

PROJECT SCOPE :

Firstly : The main objective of the project in vanathavillu is to assist farmers in irrigation with ground water for the production of Potatoes and other subsidiary food crops mainly pulses, onions and Chillies.

Secondly : The project is phased over a period of 3 years which will consist of the setting up of 50 tube wells and development of 2000 acres with food crops.

Thirdly : The Project cost is Rs. 31.46 million phased over the 3 years. This is equivalent to U. S. \$ 1.97 million.

Fourthly: Project benefits would include.

- (a) Creation of 2000 family farmers.
- (b) Annual production of 10,600 tons of food stuff with net value of Rs. 19.4 million. This would contribute substantially towards national food production.

Finally : 2000 acres will be developed for the cultivation of Potatoes and subsidiary food crops, by lifting ground water for irrigation. The project lands are located in the

ground water potential area in Vanatha - Villu in Puttalam District. 2000 farmers will be selected for settlement, the unit of alienation being 2 acres, 1 acre for food crops with irrigation and the other acre for the house and the home garden consisting other utility crops such as Coconut, Mango, Citrus, etc. 50 tube wells will be constructed and the 4,000 acres of the project area formed from several units each around or in the vicinity of a tube well.

PRESENT SITUATION

Vanathavillu area has been fully exploited for commercial drilling and a few production Tube Wells about 15 in number are available and were constructed mainly for the resource evaluation survey. This drilling programme commenced at the beginning of 1966 with the help of Israeli irrigation experts. Three tube wells have been drilled for the agricultural research station at Elumankulam which are being used at present. Four wells are being used for limited irrigation of cash crops under a programme initiated by the G.A. Water from four other wells is being used only for domestic purposes. There are 4 wells drilled by the department of irrigation in the course of its test drilling programme presently lie unused for want of pumps and there are about 15 wells some of which are investigation wells and the others have been rejected due to problems such as salinity and low yields.

— P. T. O.

*Because Doth Conduct Good Impart An Eminence Great Indeed,
One's Conduct Good Must More Than Life Be Guarded Well In Deed,*

— Thirukkural

- The Present state of wells giving yield, figures, salinity levels is shown in this table.

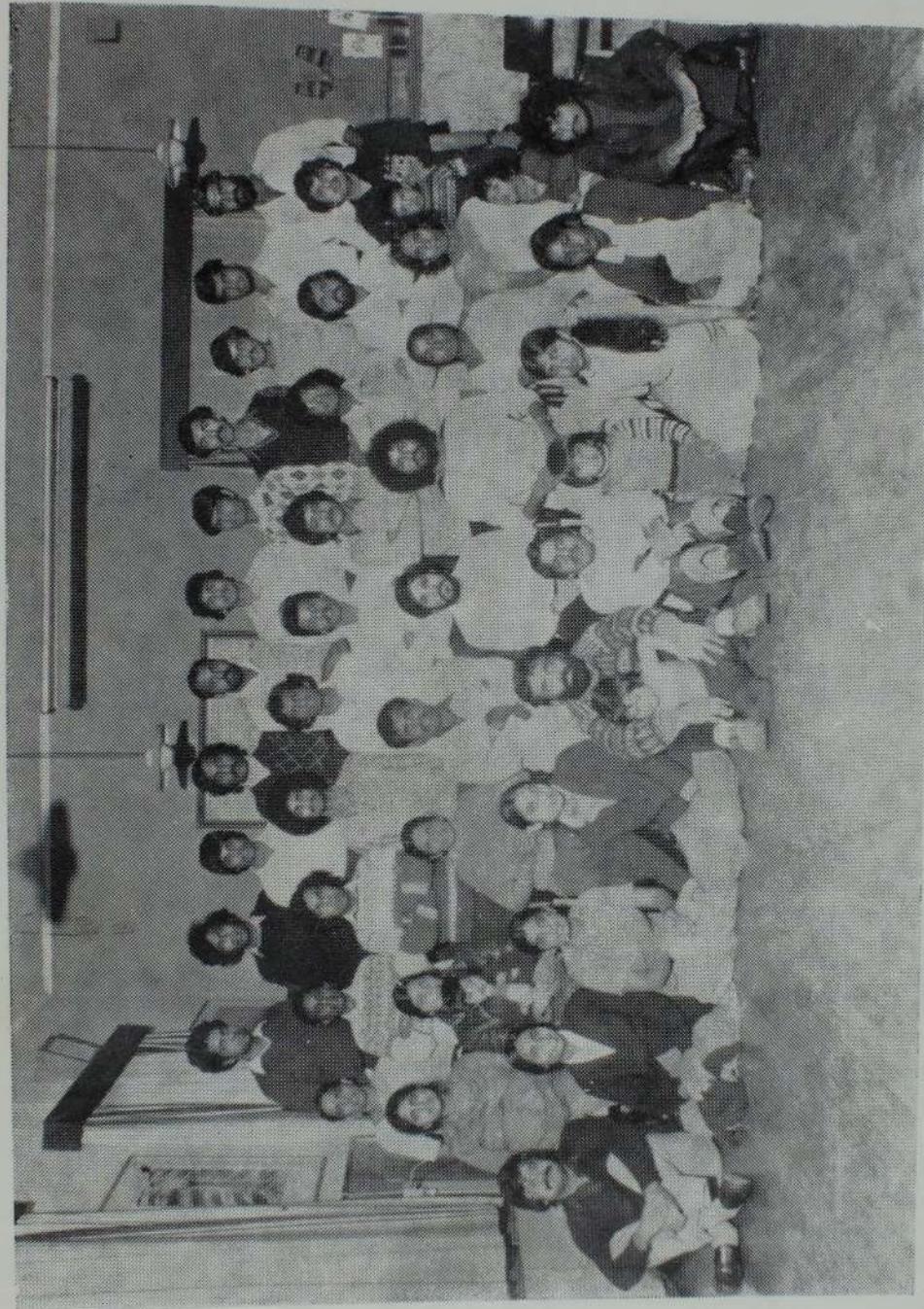
Present situation of tube wells in Vanatha villu

Well No.	Salinity (P. P.M.)	Diameter of well	Total Depth	Depth to Limestone	Level	Yield (G. P. M)
Well No. 1	250	10"	410'	236'	181.2'	40
," 2	537	8"	304'	200'	126.4'	30
," 3	650	8"	286'	113'	92.2'	190
," 4	425	10"	222'	82'	80.0'	400
," 5	475	10"	431'	173'	140.2'	300
," 6	310	12"	300'	150'	126.2'	500
," 7	295	8"	669'	385'	68.2'	701
," 8	300	8"	620'	465'	61.4'	260
," 9	375	10"	620'	475'	111.0'	140
P 1	250	4"	460'	—	74.3'	—
P 2	325	8"	310'	180'	73.9'	335
P 4	390	3"	580'	383'	75.1'	—
P 5	250	6"	224'	—	110.7	—
P 7	50	12"	163'	108'	87.3'	—
P 8	900	18"	170'	107'	—	—
P 9	115	8"	410'	184'	82.1'	310
P 10	200	4"	556'	146'	80.3'	—
P 11	425	6"	365'	123'	99.7'	210
P 13	500	8"	315'	187'	96.4'	240
P 14	690	6"	366'	120'	12.8'	150

- N. B. : P 3, P 6, P 15, P 16, P 19, P 21, P 23, P 24, P 25 and P 26 are rejected wells.

- Source : Drilling Section — Irrigation Department.

— S. E. GALL DUNCAN B. A. (Hons.) Sri Lanka.
University of Oslo,
Norway.

மேலிருந்து கீழ் :

(முதல் வரிசை : (இடமிருந்து வலம்) திருவளாளர்கள்; எட்டுவீண், பிரபாகரர், நத்துகுமார், ஆண்தி, நாகரத்தினம், நெதாஜி, சிசில், நிறுபன், தவராஜன், ராமபிராண், தயாளசிங்கம், இறண்டாஸ் வரிசை : செல்லி, பரமேஸ்வரி, திருமதி. மகேந்திரன் திருவளாளர்கள்: அஞ்சலோ, சிவராஜா, எட்டமன், டாங்கன், இராசநாயகம், மகேந்திரன், செல்வக்குமார், அமரசிங்கம் அங்கும் வரிசை : திருமதிகள்: சித்திநீராயகநாதன், ஜெயானந்தன், நாகராசா, திருவளாளர்கள்: நாகராசா, செல்யானந்தன், விஜயகேசர், செல்லி, விமலாதேவி, திருமதி. அமரசிங்கம் நான்காம் வரிசை : திரு. நந்தா. செல்லிகள்: செல்வதி, சாந்தினி, கிழஞாநி, திருவளாளர்கள்: சித்திலீநாயக நாதன், விங்கந்தமா, செல்விகள் : ஜீவகுமாரி, சுற்றுகேள்வரி, திரு. புத்மநாதன் குழந்தைகள் : ஜெ. அனிதா, அ தஹுவாந்தன், அ. துங்பாந்தி, சி. வள்ளுவன், நா. பக்ஷ்மான்.

— தெரீங்கு வெள்ளம்

நேரம் இரவு பண்ணிரண்டைத்
தாண்டிக்கொண்டிருந்தது. 'பேர்க்கை' நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த புகையிரத்தில் ரங்கன் உட்கார்ந்திருந்தான். எங்கும் ஒரே குப்பியிருட்டு. அதையும் தாண்டி அப்பால் ஒரு சிறு ஒளிக்கிற்று. ஆம், அவன் வாழ்விலும் உள்ள ஒரே ஒரு நம்பிக்கை ஒளி.

அவன் தந்தை சிவலிங்கத்தார் சாதாரண விவசாயி. தாய், நான்கு தங்கைகள். உழைத்து உண்ணும் சாதாரண வாழ்க்கைதான் அவர்களுடையது. இந்நிலையில் சிவலிங்கத்தாருக்கு சீதனம் - பெண்கள் திருமணம் என்பது பெரும் ஏக்கம். இருப்பினும் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப அவர் தவறவில்லை. முத்தவனான ரங்கனது பரிட்சை முடிவு மேலும் அவனுக்கு வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பை உண்டாக்கியது.

யீர்தரப்பார்ட்சையில் திறமைச் சித்தி பெற்றிருந்தான் ரங்கன். தன்னேடு தோள் கொடுத்து உதவ ஒரு ஆண்பிள்ளையையாவது தந்த ஆண்டவனுக்கு நன்றி சொல்ல ஆலயம்

சென்று வந்தவர், தனது பழைய நண்பன் இரத்தினத்தைக்கண்டு தனது மகிழ்வை அவருடன் பசிர்ந்து கொண்டார். அடக்கம், பொதுத் தொண்டில் ஆர்வம், பொறுப்புணர்வு ஆகியவற்றில் தலைசிறந்து விளங்கும் ரங்கனை படிப்பித்த பழைய ஆசிரியர் அவர்.

படலை திறக்கும் ஓசை கேட்டு கையில் லாம்பை எடுத்து உயர்த்திப் பார்த்தார் சிவலிங்கத்தார்.

"ஓ... நீங்களா... வாருங்கள் மாஸ்டர். உங்களை இப்போதுதானே சந்தித்துவிட்டு வந்தேன். ஏதும் அவசரமோ?"

"இல்லை..., உங்கள் மகன் எங்கே, என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கத்தான்..."

"அவன் உங்களைத் தேடித்தானே வந்தான்... உங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுமாம் என்று..."

அவர்கள் பேச்சுத் தொடர்ந்தது. தேநீரை அருந்தவிட்டுத் தொடர்ந்தார் மாஸ்டர் ரத்தினம்.

"உங்கள் மகனின் பரீட்சை முடிவுக்கு நோர் வேயி இருள்ள சர்வகலாசாலைகளுக்கு விண்ணப்பித்து, அங்கிருந்து மேலும் படிக்க முயற்சி செய்தால் என்ன... ஒரு வேளை அதுவும் சாத்தியமாகலாம்"

'அது எப்படி மாஸ்டர். கையில் மடியில் ஒன்றும் இல்லாமல்... அத்துடன் பள்ளிக்கூடத்திலும் இடம் கிடைக்க வேண்டுமே...'

“எனது பையண்கள் இருவரும் அங்கு தானே படிக்கிறார்கள்... அவர்கள் உதவியோடு ஏதும் செய்யக்கூடியதாயிருக்கும்...”

“இப்படி ஏதும் ஒரு வழி உதவி இருந்தால்தான்...”

“எதற்கும் நான் அவர்களுக்கு எழுதி... ஏனைய விபரங்களையும் பெறுகிறேன்... இருக்கிழமைக்குள், முடிவு தெரியவரும்.”

தெய்வமே நேரில் வந்து பேசவது போலிருந்தது சிவலிங்கத்தாருக்கு. தொல்லைகள், துயரங்கள் மறையும் நாள் இவ்வளவு சீக்கரமாய் இவ் ஏழைக்குக் கிடைக்குமா? ஆண்டவனை மனதில் தியானித்தபடி வழியனுப்பி வைத்தார்ரத்தினம் மாஸ்டரை.

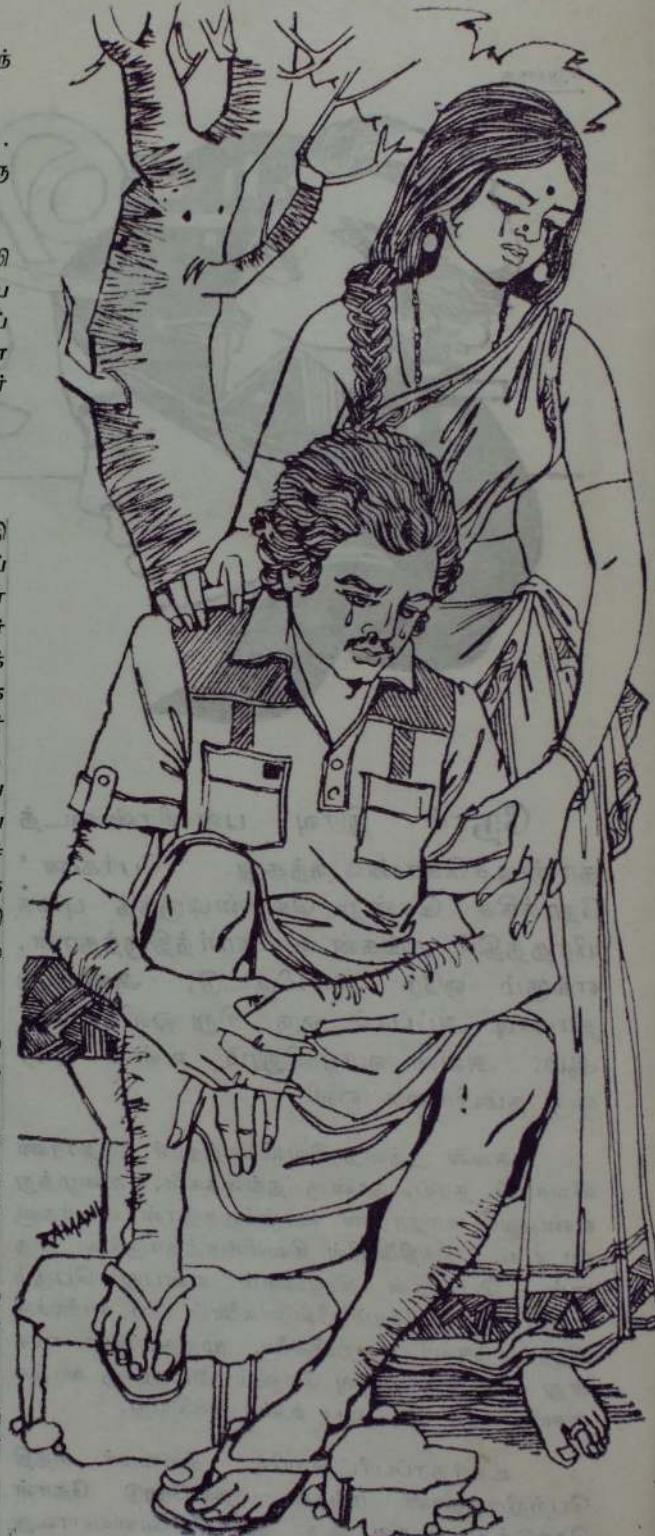
ரங்கன் விடயமறிந்து மகிழ்வில் நீந்தினன். ரத்தினத்தாரின் மறுமொழியை அறியப்போனபோதுதான், அந்தக் கிளிமொழியின் தொடர்பே அவனுக்கு ஏற்பட்டது. மாஸ்டர் வெளியேறும் நேரம் பார்த்து, மாஸ்டர் இருக்கிறாரா என்று கேட்டுக்கொண்டு அவன் அங்கே போவதும், ராதா, இருங்கள் வந்துவிடுவார் என்று அவனை கையமர்த்தி வைத்திருப்பதுவும், அவன் தேவீர் கொடுக்கும் போது அந்தப் பூவிரல்களின் உரசல்களினால் ஏற்படும் இன்பு உணர்வுகளும், அந்தக் காந்தக்கணக்களின் கவர்ச்சியால் கட்டுண்டு அவன் நெஞ்சுப்படபடக்காலனருவதும், அவன் முடிவும் தன் முடிவாகி சங்கமித்துக் - கைகூடுதல்போல் அவன் மனம் எண்ணித் துள்ளி ஆடுவதும்....

நாட்கள் நகர்ந்தன. பயணத் திகதியும் குறித்தாயிற்று. மகிழ்ச்சிக்கு மத்தியிலும் சிறு வேதனை. பிரிவுத்துயர் தரும் வேதனை அது. எல்லா உறவுகளையும் ஒவ்வொன்றை எண்ணிக்கலங்கினுள் ரங்கன். புதிதாக இன்னும் ஒரு உறவு. ஓ... அவன் நெஞ்சில் நிறைந்து இருக்கும் ராதா!

தெளிவில்லாத கண்ணேடுபோல் - பட்டும் படாமலும் இருக்கும் இந்த உறவின் முடிவுதான் என்ன?

ராதாவைத் தேடிப் போனவன்... அங்கு கலங்கிய கண்களுடன் அவன் பிரசண்மான தைக்கண்டு... திகைத்து நின்றான்.

அவனுக்கு முடிவு கிடைத்துவிட்டது.

துயரங்களின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்லக்கண்ணீர். உறவுகளின் வெளிப்பாடுகளும் - உணர்ச்சிகளின் விடைகளும் அதுதான்.

ராதா சண்கவங்காதே. என் நினைவுகளுக்கு விடை கிடைத்துவிட்டது. உன் நினைவுடனே என்னால் வாழ்வில் வெற்றி அடைந்து அந்த வெற்றிக்களிட்டின் தலைவியாக உன்னை அமர்த்தி மார்விக்க என்னால் முடியும்.

‘பேர்கள்’ பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிநாட்டு மாணவர் மத்தியில் ஒரு துருவ நடசத் திரபாய்த் திசமூந்தான் ரங்கன். வசதியேற்படும் போது வேலை செய்து பெறும் ஊழியத்தில் இயன்றதை விட்டாருக்கு அனுப்பி அவர்கள் பழுவையும் குறைத்துக் கொள்ள உதவினான். இதனால் சிவலிங்கத்தாரும் தொல்லைகள் அற்று சுகமாக வாழ்ந்தார். ராதா ரங்கனது சகோதரி களுடன் நெருங்கிப் பழகினான். அவர்கள் குடிசைக்குச் சென்று அன்புடன் பழகி, அவர்கள் நன்மதிப்பையும் பெற்றுக்கொண்டிருந்தாள். ரங்கனது தங்கைள் ரங்கனுக்கு எழுதும் கடிதங்களில் ராதா பற்றியும் எழுதத் தொடங்கினார்கள். எப்படியோ ரங்கனின் மனதில் ராதாவுக்கு ஒரு இடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற நினைவு அவர்களுக்கு.

அழைப்பு மணி அடிப்பதைக்கேட்டு திடுக்குற்று எழுந்த ரங்கன் தந்தியுடன் விடுதிப் பொறுப்பாளர் நிற்பதைக்கண்டு உடுமாறினான். உள்ளே வந்த அதிகாரி ரங்கனை ஆசனத்தில் அமர்த்தித் தானும் அமர்ந்து, தந்தியை அவனிடம் கொடுத்தார்.

‘கடும் டயல் விசியதால் தென்னை மரம் ஒன்று முறிந்து விட்டின்மேல் விழுந்து அவனது தாயாரும், சகோதரி ஒருவரும் இறந்துவிட்டதாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது’

அடுத்த நாட் காலையே விமான ஒழுங்குகளை அவ்வதிகாரியின் மூலம் பெற்று இலங்கை வந்ததைந்த ரங்கன் தாய், சகோதரியின் பூதவுடன்களைப்பார்த்து உணர்விழுந்தான்.

மறுநாள் காலை மாருத துயருடன், கிணறுக்கட்டில் அமர்ந்தபடி வானத்தை வெறிக்கப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கண்ணீர் வழிந்தோடு நெஞ்சை நிலைத்தது, அவன் தோளில் யாரோ கை வைப்பதை உணர்ந்து திரும்பிப்பார்த்த ரங்கன் ராதா நிற்பதைக்கண்டு, அவளை அணைத்து மாருத துயருடன் வீரிட்டு அழுதான். தன்னால் இனிப் படிப்பைப் பொடரமுடியாது என்றவனை ராதா இடைமறித்தான். “நீங்கள் எதற்கும் கவலைப்படாதீர்கள். உங்கள் தற்கையார்க்கும் சகோதரிக்கும், பக்கப்பமாய் இருந்து என்னுடையதைச் செய்வேன். அவர்களுக்கு இந்தப்பிரிவு தந்திருக்கும் ஏக்கத்தைக் குறைக்க முயல்வேன். நீங்கள் போய்ப் படிப்பைப் பொடருங்கள். உங்கள் முன்னேற்றம், என் அன்பு ஆகியவை அவர்களுக்குப் பொன்னிட்ட இடத்துக்குப் பூ என்ற அளவிலாகுதல் உதவிசெய்யும். இனி அவர்கள் வேறு நான் வேறு அல்ல. உங்கள் மனதைத் தேற்றிக்கொள்ளுங்கள்.”

எங்கோ தெரியும் அந்த ஒளிக் கற்றையையே உற்றுப்பார்த்தான் ரங்கன். அதுதான் அவனது நம்பிக்கை ஒளி. அந்த ராதாவை நம்பித்தானே அவன் திரும்பவும் இங்கு வந்தான். அவன் - இறந்த அவனது தாய் - இறந்த சகோதரி மூவருது இடத்துக்கும் அவன் ஒருத்தியே நின்று தனது தந்தைக்கும் - சகோதரி கட்கும் ஆறுதல் கூறுவாள்.

அந்த ஒளிக்கிற்று அன்மித்துக் கொண்டிருந்தது. அவனது உள்ளமும் இப்போது தெளிவாகின்றது.

(யாவும் கற்பனை)

- மா. விமலாதேவி

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு !

- பாரதிதாசன்

ஜேயோ..... ஆபத்து..... !

இரவினில் படுத்த பிள்ளை
 விடிகையில் பின்மாய் கானில்
 பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்தேன்
 பனுகொடையில் அலறவ்கேட்டேன்
 முக்கி முக்கிப் படித்தபிள்ளை
 முனகி முன்னி அலைய ரேட்டில்
 மக்குழுனை ‘மஸ்லித’ தம்பி
 தெதல்கோப்பை சுழட்டல் தகுமோ !

கடலையா ? உமுந்தா ? என்ற
 அறிக்கைகள் அவசியம்தானு தற்போ (து)
 கற்படா போகும் வேலோ
 களியாட்டம் ஏனே உனக்கு
 கலங்குகிறேன் ! கதறுகிறேன்
 பலியான பாவலரை எண்ணி
 உடன் பிறப்பு உத்தரித்து உயிர்துறக்க
 ‘புளிச்சல் ஏவறை’ விடுவது முறையோ ?

‘யார் சொம்பு?’ என்று சொல்லி
 வீண்வய்பு வேண்டாம் மக்காள்
 அம்மா நான் அழுவது கண்டு
 மறைந்தொழிந்து துடைக்கிறுன் கண்ணீர்
 சும்மா நான் பெற்றேன் அல்லன்
 சுமந்தது பத்துமாதம் சோதரனை
 பெற்ற வயிறு எரியது ஜேயோ !
 பேதமை நீக்கிடு குழந்தாய் !

— ச. அருணாஃ

சென்றிழவீர் எட்டுத்திக்கும் — கலைச்
 செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர் !

— பாரதி

1. வாழ்க்கை பின் தொடர்வோம்...

அம்மா சொல் கேட்போம்

அதனால் வரும் பெண்ணையும், சிதனத்தையும் பேணிக் காப்போம்
சீரிய வாழ்வு கொள்வோம் - எனினும் சபைதலில்
சீதனம் ‘வாங்காமை’ பற்றி பெரிதாய்
தூயதமிழில் சொற்பொழிவு ஒன்றும் ஆற்றிடுவோம்.

2. அச்சமில்லை அச்சமில்லை...

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே

உச்சமீது அந்நியர்கால் அழுத்துகின்ற போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே

3. பெண்மையைப் பாடிடுவோம்...

புதுநாகரிகம் டூத்தது மேஸ்நாட்டில் - தமிழ்
புவையர் நெஞ்சமும் மேஸ்நாட்டில்

இன்று பெண்மை என்பதே நிர்வாணம் - யனை
எங்கனும் பெண்மையால் அவமானம்.

— அ. பிரதிவிராஜ்.

“என்று தனியுமிந்த சுதந்திர தாகம்
என்று மடியுமெங்கள் அடிமையின் மோகம் ..”

— பாரதி

நீர் வளத்திற்கான கேள்வி தொடர்ந்து
அதிகரித்து செல்லுகின்ற நிலையிலும், அவ்வளத்
திணை பெறக்கூடிய அனுகூலங்கள் அல்லது மீளப்
பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் தொடர்ந்து
குறைந்து செல்லுகின்ற நிலையிலும் அல்லது
அரசியல் ரீதியாக புறக்கணிக்கப் பட்டு செல்லு
கின்ற நிலையிலும், யாழ்குடாநாடு எதிர்நோக்கும்
நீர்வளப் பிரச்சனையென்பது தீர்வுகாணமுடி
யாத பிரச்சனைகளில் ஒன்றுகிவிட்டது என்னாம்.
இத்தகைய ஒரு இக்கட்டான நிலை, விவசாயத்
தையும், தோட்டத்தையும் ரும்பிநிற்கும் பெறும்
பான்மை யாழ்க மக்களுக்கு ஓர் இருண்ட
காலத்தை உருவாக்கி வருகிறது என்பதை நாம்
அறிதலும், தக்க எதிர்
நடவடிக்கைகளை தகு
தியான முறையில் திட்டமிடுதலும் அவசிய
மாகின்றது. நீர்வளப்
பிரச்சனைகளுக்கான
திட்டமிடல் நடவடிக்கைகளில், முதலீட்டு
வசதிகளும், அரசியல்
நிலைமைகளும், இன்று

வரையில் ஒரு கேள்விக்குறியாகவே காணப்படு
 கிறது.

யாழ்குடா மக்கள் தமது விவசாய, தோட்ட, வீட்டுப்பாவிப்புக்கான நீர்வளத்திணை, நேரடி மழைவீழ்ச்சி மூலமாகவும், இந்நிகழ்வின் பின்னர் ஊடுவடிதல் காரணமாக சேமிக்கப்படும் தரைக் கீழ் நீர் (ஊற்று நீர்) மூலமாகவும் பெற்று பயன்படுத்தி வருகின்றனர். பருவக்காற் றுக்கள் தோற்றுவிக்கும் மழைவீழ்ச்சி மூலம் ஏற்குறைய 100,000 ஏக்கரடி (Acre Feet) நீர், ஊடுவடிதல் (Infiltration) காரணமாக உள் நோக்கி சென்று தரைக்கீழ் நீராக, Underground Water) சேமிக்கப்படுகிறது. இச்சேமிப்பு, பருவ மழைவீழ்ச்சியின் விளைத்திறனைப்பொறுத்து ஏற்ற இறக்கம் பெறலாம். சாதாரணமாக, 37 அங்குல மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப்பெறுகின்ற நிலை வேயே ஏவே குறிப்பிட்டாலும் நீர் சேமிக்கப் படுவதற்கான நிபந்தனை காணப்படுகின்றது. பருவமழைவீழ்ச்சியினால் யாழ்குடாநாடு பெறும் நீரில் ஏற்குறைய 40 - 50 சதவீதமான நீர் பயன்பாடற்ற முறையில் கடலை நோக்கி வீண் விரயம் செய்யப்படுகின்றது. சரியான திட்டமிடல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாத காரணங்களினாலேயே பெருமளவு நீர், பயன்

படாதமுறையில் கடல் நோக்கி ஒடி கடல்நீராகி விடுகின்றது. நீர்வளத்திற்கான கேள்வி யாழ் குடாநாட்டில் தொடர்ந்து அதிகரித்து, நீர்பற்றுக்குறைப் பிரச்சனையை தீவிரமாக்கிவரும் நிலையில், டெருபளவு நாட்டில் நீர் சரியான திட்டமிடல், நடவடிக்கைகள் இல்லாத காரணங்களினாலும், அரசியல் புறக்கணிப்பு நடவடிக்கைகளினாலும், கடலை நோக்கி பயன்பாடற்ற முறையில் கழிவு செய்யப்படுவது தமிழ்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் விசினிச்கத்தக்க ஒரு விடயபாரும். எனவே யாழ்குடாவாழ் மக்கள் இயற்கையாக கிடைக்கும், தரைக்கீழ் நீர்வளத்திணை மட்டுமே நம்பி விருக்க வேண்டிய ஒரு இக்கட்டான நிலையில் இன்று காணப்படுகிற மூர்கள். இந்நிலையில் பிறிதொரு பிரச்சனையை அவர்கள் எதிர் நோக்கு வேண்டிய ஒரு நீர்ப்பந்தம் காணப்படுகிறது. அதாவது யாழ்குடாநாட்டு மக்களின் விவசாய, தோட்ட, வீட்டுப்

பாவிப்புக்கேன தொடர்ந்து அதிகரிக்கப்போகும் நீருக்கான கேள்வியினை தனித்து தரைக்கீழ்நீர் ஈடு செய்யுமா என்பது பிரச்சனைச்சூரிய ஒரு தீர்பார்க்கையாக காணப்படுகிறது. மழை வீழ்ச்சி பற்றாக்குறை காரணமாகவும், மேற்பறப்பு நீரினை சரியாக பயன்படுத்த கூடிய வாய்ப்புக்களை ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் தொடர்ந்து புறக்கணித்து வருவது காரணமாகவும், யாழ்க்கள் தமது நீர் தேவையினை முழு மையாக தரைக்கீழ் நீரில் இருந்தே நிறைவேசுதலுகின்றார்கள். குறிப்பாக விவசாய மக்கள், தமது விவசாய தேவைகளுக்கான நீரினை முழுமையாக தரைக்கீழ் நீரில் இருந்து பெற வேண்டியவர்களாக இருப்பதனால், கட்டுப்பாடற்ற முறையில் இறைப்புக்கள் மூலம் தரைக்கீழ் நீரினை வெளிக்கொணர்கிறார்கள். இவ்வாறு கட்டுப்பாடற்ற முறையில், ஒரு கண்றில் இருந்தே நாளொன்றுக்கு இரண்டுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் நீரினை வெளிக்கொணர்வதால், மேலதிக அழுக்கம் காரணமாக, தரைக்கீழ் நன்னீர் மிக வேகமாக உவர்நீராக மாறிவருவது யாழ்குடாநாட்டு நீர்வளப் பிரச்சனையை மேலும் தீவிரப்படுத்தி வருவதாக உள்ளது. இந்நிலைமைகளின் கீழ் யாழ்குடாநாடு நீர்வளப் பிரச்சனை என்பது இரு நோக்கில் ஆராயப்படுகிறது.

- (1) நீர் பற்றுக்குறைப்பிரச்சனை - (இது மேற் பந்தபு நீர்வளத்தை குறிக்கும்)
 - (2) தலைக்கீழ் நண்ணீர் (பயன்பாட்டில் இருக்கும் நீர்) உவர்நீராக மாறிவரும் பிரச்சனை.

இவ்விரு பிரச்சனைகளும் துரிதமாக்கப் பட்டு வரும் இன்றைய நிலையில், யாழ்குடா நீர்வளம் குறித்து நாம் அவசியமானதும், அவசரமானதுமான நில நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். ஜப்பானிய குழுவான்று அண்ணையில், யாழ்குடாநாட்டில் மேற்கொண்டு வெளியிட்ட ஆய்வு - அறிக்கையின் படி, '20 வருடங்களின் பின்பு யாழ்குடாநாட்டில் நன்னீர் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் முற்றுக இழக்கப்படலாம்' என்ற நிலை உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஆக்கடூர்வமான விதந்துரைகளின் அடிப்படையிலும், நடைமுறையில் நாம் இன்று அனுபவித்துவரும் நீர்பற்றுக்குறை, இதனுடாக பழிதீர்க்கும் அரசியல் நடவடிக்கை என்பவற்றின் அடிப்படையிலும், நாம் யாழ்குடாநாட்டின் நீர்வளம் குறித்து ஆக்கடூர்வமாக சிந்தித்து செயல்படவேண்டிய ஒரு நிலையில் இன்று உள்ளோம். குறிப்பாக உவர் நீர் (உப்புநீர்) கூடிய பகுதிகளிலும், நன்னீர் உவர் நீராக மாறிவரும் பகுதிகளிலும் போதிய கவனம் எடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். ஏனெனில், யாழ்குடாநாட்டில் இருக்கும் ஏற்க்குறைய 100,000 கிளருகளில் 38.7 சதவீதமானவை தோட்ட, விவசாய தேவைகளுக்காகவும், 27.2 சதவீதமானவை ஏனைய தேவைகளுக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. நீர்த் தேவை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, நிலநீர் மேலதிகமாக கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில் வெளிக் கொண்றப்படுகிறது. இவ்வாறு நன்னீர் வெளி யேற்றப்படும் இடங்களை, உவர் நீர் நிரம்பல் செய்வதும், அது தொடர்பான பிரச்சனைகளும் நாம் ஏவே அறிந்ததே. எமது உள்ளார் நில - நீர் ஆய்வாளர்களின் விதந்துரையின்படி யும் காங்கேசன்துறை சீமெந்து தொழிற்சாலை குழந்து தோண்டப்படும் இடங்களில் எல்லாம் கடல்நீர் தேங்கிக் கொள்வதாகவும், இதனால் இத்தொழிற்சாலையை குழவுள்ள கிளருகளில் இருந்து நன்னீரை பெறமுடியாத நிலை காணப்

படுவதாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

தீர்வும் — அரசியல் சீக்கல்தனும்.

யாழ்க்குடாநாட்டு நீர்வளப் பிரச்சனையை
நிவரத்து செய்வதற்கு இன்று இரண்டு நிபந்தனை
கள் முன்னேடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

- (1) மேற்பரப்பில் நிரை சேமிப்பதும் - பாதுகாப்பதும்.
 - (2) பயன்பாட்டில் இருக்கும் தளரக்கீழ் நிரை கட்டுப்பாடான முறைசளில் பயன்படுத்துதல்.

இவ்விரு நிபந்தனைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் பல திட்டங்கள் எழுத்தளவில் நிறை வேற்றப்பட்டபோதிலும், இன்றுவரையில் செயல் முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என பது விசனிக்கத்தக்கதாகும். எழுத்தளவில் நிறை வேற்றப்பட்ட திட்டங்களில் தொண்டமனுத் திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்திட்டத்தின் படி, தொண்டமனு மறிக்கப்பட்டு அணையிடப் பட்டதன் பின்பாக, சுமார் 5 வருடங்களின் பின்பாக இதன் மறுபச்கமான அரியாலை மறிப்பு கட்டப்பட்டது. இதன் விரிவாக்க திட்டத்தின் அடுத்தபடியாக, ஆணையிறவு பாலத்தில் தொடக்க திட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. இத் திட்ட மதிப்பீடின்படி, குடாநாட்டின் மத்திய பகுதி நீரை அதாவது தொண்டமனு - ஆணையிறவு வரையிலான நீரை மறித்து, அதனை நன்னீராக மாற்றுவதென விளக்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின்கீழ் கனகராயன் ஆறு, வேறு சில சிற்றூறுகள் என்பவற்றை நீர்த்தேக்கத்திற்குள் உள்ளாங்குவதும் பிறதொரு விரிவாக்க யோசனையாக இருந்தது. இத்திட்டம் பூரணப்படும் பட்சத்தில், இத்திட்டத்தின் கீழ் சேமிக்கப்படும் நன்னீரைக்கொண்டு வருடம் ஒன்றுக்கு, 20,000 ஏக்கர் புதிய நிலத்திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்க முடியும் என உறுதிசெய்யப்பட்டது. அத்துடன் இந்நீர்த்தேக்கங்களை அடுத்துள்ள உவர்நீர் கிளை மூலம் நூல்கள் வழங்க கூடிய வாய்ப்புக்களும் ஏடுத்து விளக்கப்பட்டன. மேலும் இத்திட்டத் தின் கீழ் 700,000 மக்களுக்கு போதிய நீர்வசதி அளிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன.

இத்தகைய அனுகாலங்களை இத்திட்டம் அடிப்படையாக கொண்டிருந்தபோதிலும், எந்த அரசும் இத்திட்டத்தினை நடைமுறைக்கு கொண்டுவர விரும்பி நிற்கவில்லை. பல வருடங்களுக்கு முன்பே இத்திட்டம் திட்ட அமைச்சில் 6-வது ஸ்தானத்தில் இருந்த போதிலும், இன்றியான கண்ணேட்டங்களின் அடிப்படையில், இத்திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கான அவசியத்தினையும், அவசரத்தினையும் எந்த அரசாங்கமும் உணரவில்லையென்றே கூறல் வேண்டும். அத்துடன், இத்திட்டத்திற்கான நீலப்பதிவும் (Blue Print) கூட திட்டமிடல் அமைச்சில் இருந்து, திட்டமிட்டே அகற்றப்பட்டு விட்டதாகவும் தெரியவருகின்றது. மேலும் இப்பிரச்சனையை ஆழாக மொக்கை சிந்தித்து, சிரமதான இயக்கங்கள் மூலமாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென விரும்பி நன்ற சில தமிழர்களது முயற்சிகளும், முற்போக்கு எதிர் இனவாதிகளால் முறியடிக்கப்பட்டு விட்டன. இத்திட்டத்திற்கேண வழங்கப்பட்ட வெளிநாட்டு உதவிகளும் கூட இன்றியான சட்ட நடவடிக்கைகளினால், பயனளிக்க முடியாதவாறு வலு இழக்க செய்வதில் ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் திவிரமாகவும், முன்னெடுப்பு நடவடிக்கைகளுடனும் இருந்துவருகின்றது.

எனினும், 1982 - ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 18-ம் திருதி இவங்கை வாழ் தமிழர்கள் சிலரும், வெளிநாட்டு நண்பார்கள் சிலரும் கலந்து கொண்ட கூட்டம் ஓன்றில், இத்திட்டம் பற்றிய (தொண்டபறை) தொழில் நுட்பம், செலவு, பயணபாடு, அரசியல் நிலைமைகள், இதனால் கிடைக்க கூடிய மொத்த அனுகூலங்கள் என்பன குறித்து கருத்து பரிமாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன* இத்திட்டம் முழுமைபெற மொத்தமாக 32 மில்லியன் ரூபாய் முதலிடப்பட வேண்டும் எனவும், இத்தொகையினை இலங்கை அரசாங்கம் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் முதலிடப் போவதில்லை எனவும், எனவே இத்திட்டத்தை வெளிநாடு ஒன்றின் உதவியுடன் மட்டுமே ரட்டமுறைப் படுத்த கூடிய வாய்ப்புள்ளது எனவும் இக் கூட்டத்தில் கருத்துவாதம் செய்யப்பட்டது. இத்திட்டத்தினை யாழ் மாட்ட அபிவிருத்தி சபை, மாவட்ட சபை திட்டத்தின்கீழ் மீண்டும் செயல் படுத்த விரும்பிந்திர்கிறது. எவ்வாறுமினும் இத்திட்டத்தினை ரட்டமுறைப்பட்டுத்துவதில் நிதிப் பிரச்சனை அல்லது முதலீட்டுப்பிரச்சனை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக காணப்படுவதற்கானால், வெளிநாடு வாழ் தமிழ்மக்களினது உதவியும் இன்று அவசியம் வேண்டிட்டுகின்ற ஒன்றாக காணப்படுகின்றது.

— எம். கஷ்டி.

‘ சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை ’ யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லியசொல் அமிழ்த மென்போம் ;
ந்தினும் யினின்று பிறர்க் குதவும்
நேர்மையர் மேலவர் ; கீழவர் மற்றேர்.

- ४०७ -

உண்ணப் பறவைகளோ!

வண்ணப் பறவைகளே உமக்கோ மனதில் சோகமில்லை
எண்ணம் கவலை இல்லை எதிலும் ஏற்றம் இறக்கமில்லை
விண்ணில் பறக்கின்றீர் பின்பு மண்ணில் தவழ்கின்றீர்
கண்ணுக்கிணியனவாய் எங்கும் காட்சிதருகின்றீர்.

பச்சைப் பசும் புற்கள் அதிலே பனித்த சிறுதுளிகள்
இச்சைப் படுப்படியாய் மலர்கள் எத்தனை கோடியடி
அத்தனை கோடியிலும் நீவீர் அமர்ந்து விளொயாடி
நித்தம் களிக்கின்றீர் உமது சித்தம் மகிழ்கின்றீர்.

உச்சி மரக்கிணமேல் நீவீர் ஓய்யாரமாயிருந்து
கத்திச் சத்தமிடும் இனிமை தமிழ்க்கவிதையை வெல்லுமடி
பஞ்சம் பசி இன்றி நீவீர் பாடி ஆடுவது
எத்திக்கு மனிதர்களும் காணுத இன்பத்தின் எல்லையடி !

ஊடி மகிழ்கின்றீர் பின்பு கூடிக் களிக்கின்றீர்
தேடி அலைகின்றீர் எதையோ, பின் சிந்தை மகிழ்வறவே
பாடிக்களிக்கின்றீர் நறும் பச்சை மலர்களிலே தேனை
வாரிக்குடிக்கின்றீர் உடலில் வைரத்தைப் பாய்ச்சுகின்றீர்.

பேரதை தலைக்கேற, புவியை விட்டகள்கே
வானித் தொடுகின்றீர் பின்பு மண்ணில் விழுகின்றீர்
ஆசை காட்டுகின்றீர் மனிதரின் ஆவசீத் தூண்டுகின்றீர்.
பாசை தெரியார்க்கும் புதுக்கவி பாங்குடன் கூறுகின்றீர்.

சின்னப்பறவைகளே உம்மைப்போல் சித்தம் மகிழ்ந்துநிதம்
எண்ணம் கவலை அற்று உலகு எங்கும் திரிந்தோடி
வண்ணமலரழகில் தூய மனதைப் பறிகொடுத்து
எண்ணம் களிக்கூர இருக்கும் நிலைவருமோ !

— திருமதி. அமரசிங்கம்

University of Jaffna

250117

Library

ARCHIVES

